

7 TAJUNNAN KEHITYS

7.1 Johdanto

¹Teologiset ja filosofiset idiologiat kävivät lakkaamatonta taistelua toisiaan vastaan siitä lähtien, kun kreikkalaisen kirjallisuuden aarteet paljastuivat renessanssin aikana. Luonnontutkimuksen edetessä myös siihen liittyvät idiologiat alkoivat taistella sekä teologiaa että filosofiaa vastaan. Yhteiskunnallinen vallankumous toi mukanaan uudenlaisen idiologian kärjistäen poliittisten idiologioiden välistä konfliktia. Ihminen hapuilee hitaasti eteenpäin tietämättömänä todellisuudesta ja elämän laeista.

²Kaikessa tässä tajunnan-aspekti on saanut vähän huomiota, jos lainkaan, vaikka se on ainoa, joka tulee ratkaisemaan idiologioiden ongelmat. Kaikki inhimillisen ajattelun kategoriat on haettu aineaspektista jättäen huomioimatta, että näihin kategorioihin liittyy aina ristiriitaa. Vasta sitten kun tajunnan-aspektista tulee olennainen, tulevat muut ongelmat ratkeamaan itsestään. Tämä ei tarkoita, että aineaspekti tullaan laiminlyödään, kuten keskiajan synkimpinä aikoina, jolloin se uhrattiin teologioiden rakentamien elämänkielteisten illuusioiden, helvetin ja taivaan hyväksi. Esoteeriikan opettajat vakuuttavat ponnekkaisesti, että meidän tulisi mahdollisimman suuressa määrin kiinnittää huomiota ennen kaikkea tajunnan-aspektiin, koska aineaspektille on annettu aivan liian hallitseva asema. Lisäksi tajunta vahvistaa kaikkea huomioimaansa ja sen, joka tahtoo tajunnan-kehitystä, tulee keskittyä tähän aspektiin (erityisesti huomioiden sen).

³Uudet vallankumoukselliset totuudet hylätään aina, sillä ne eivät vastaa ihmisten tietämystä, ja juuri se, mitä he uskovat tietävänsä, on heidän arviointiperusteensa.

⁴Tieto kehityksistä ei vastaa fiktiota kaikkien tasa-arvoisuudesta ja sen tähden se hylätään. Mutta totuus raivaa aina tiensä yleiseen tietoisuuteen, vaikka se viekin aikaa.

⁵Kaikista uskonnoista puuttuu tieto elämän tarkoituksesta: tajunnankehityksestä. Kristinuskolla ei ole tietoa muusta kuin ikuisesta autuudesta taivaassa. Joogafilosofia uskoo, että ihmisen kehitys on saavuttanut lopullisen päämäärän, ja että ihmiselle jää jäljelle vain jumalaksi tuleminen, sulautuminen ”absoluuttiin”. Se ei tiedä mitään korkeammista valtakunnista, siitä että ihmisen seuraava päämäärä on saavuttaa viides luomakunta.

⁶Inhimillinen rakkaus on vetovoimaa kaikkea kohtaan, ja tämän ihminen hankkii korkeammalla emotionaaliasteella, mystikkoasteella.

⁷Terveen järjen ihminen hankkii humaniteettiasteella. Tällä asteella yksilö on vapautunut riippuvuudestaan tunteisiin ja kuvitteluun ja arvioi kaiken asiallisesti lopullisesti todettujen tosiasioiden perusteella.

⁸Sivilisaatioasteella ihmisellä ei ole yleistä emotionaalista vetovoimaa eikä tervettä järkeä. Vasta sitten kun tämä oivalletaan, voidaan kasvatusongelmaa tarkastella oikeasta näkökulmasta. Lapset on opetettava kunnioittamaan toisten yhtäläistä oikeutta, koska muuten elämästä tulee kaikkien sota kaikkia vastaan. Kyse on ennen kaikkea siitä, että heidät opetetaan elämään kitkatonta elämää fyysisessä maailmassa, ei heidän kasvattamisestaan ”taivasta” varten, mitä useimmat heistä oppivat pian pitämään kyseenalaisena hypoteesina. Tärkeintä on opettaa heidät olemaan ”moitteettomia” ihmisiä. Ajan mittaan he tulevat saamaan syvällisemmän näkemyksen elämästä. Mutta se heidän pitää saada hankkia itse. Sitä ei pidä pakottaa heille. Heidän on sallittava valita se, joka vastaa heidän käsitystään. Tämä kehittää heidän harkintakykyään ja tekee heistä itsenäisiä ihmisiä. Niiden, joilla ei ole edellytyksiä tähän, tulee antaa seurata tunteensa valintaa.

7.2 Tajunnankehitys

¹Kosmoksessa on kaiken kaikkiaan 49 täysin erilaista atomitajuntaa (perustajuntaa). Minkään alemman lajin on täysin mahdotonta käsittää mitään korkeampaa lajia. Tajunta on koettava, jotta se voidaan ymmärtää. Korkeamman tajunnanlajin hankinta on kaikkein vaikeinta, ja sitä

se on kaikissa maailmoissa. Itse liittyminen siihen tapahtuu huomaamatta. Se edellyttää tarkkaavaisuuden määrätietoista suuntaamista ja kaikinpuolista etsintää, myös näennäisesti mitä merkityksettöimpien mahdollisuuksien huomioimista. Viimeinen ennätys tässä suhteessa on eräällä 43-minällä, joka kahdentuhannen vuoden aikana hankki neljä peräkkäistä yhä korkeampaa atomitajunnanlajia (yhteensä 24 yhä korkeamman molekyyli-tajunnan kautta).

²Sellaiset ilmiömäiset saavutukset ovat erittäin harvinaisia. Kaikki planeettahierarkian jäsenet ovat nykyään yksilöitä, jotka ovat kuuluneet ihmiskuntaamme. Kukaan ei olisi pitänyt tätä mahdollisena vielä tuhat vuotta sitten. Mutta niinpä heidän perustaipumuksensa onkin ollut horjumattoman kärjistynyt määrätietoisuus kautta kaikkien inkarnaatioiden.

³Tajunnankehitys merkitsee uusien kykyjen hankintaa. Yksilöllä ei ole niistä tietoa, vaan hänen on ikään kuin intuitiivisesti, vähä vähältä ennakoitava ne. Itse intuitiossa piilee ennakointi ei vain tulevista tapahtumista vaan myös jatkuvasti laajenevasta perspektiivistä ja siitä, mitä tässä prosessissa on hallittava. Liittymällä ykseyteen yksilö tulee tietoiseksi siitä, mitä on tarkoitus toteuttaa. Hänen tietoisuutensa kasvaa meneillään olevista manifestaatioprosesseista ja niissä saavutettavista tai joka tapauksessa odotettavissa olevista tuloksista, siitä, mitä hänen itsensä on kyettävä tekemään ”koneiston rattaana”. Tulevaisuuteen suuntautuva perspektiivi on eräs uusien kykyjen hankinnan edellytyksistä. Elämällä mukana tulevaisuusprosessissa (”elävässä suunnitelmassa”) hän näkee, kuinka se on tehtävä, mitä hän tarvitsee voidakseen tehdä sen. Itse kollektiivitajuntaan ja sen energioihin sisältyy myös potentiaalisia kykyjä ja sen asteittainen ymmärtämys, kuinka ne on hankittava, ikään kuin ”kuljettavaksi valmisteltuja teitä”, niiden valmisteleminen, jotka ovat kulkeneet edellä.

⁴Meillä kaikilla on samankaltaisia ongelmia ratkaistavana (departementtityypin ehdollistamia), ja vaikeusaste on yhtä suuri kaikille. On virhe kuvitella, niin kuin monet itsetärkeydessään tekevät, että jonkun vaikeudet olisivat suurempia kuin muiden. Tajunnankehityksen hyväksi tehtävä työ on aina voimannäyte, joka vaatii yksilön kaikki voimavarat aina näennäisesti voitattomamman rajalle saakka. Mutta kukaan ei ole vielä pitänyt ”uhrausta” liian kalliina päästyään tavoitteeseen. Ilman mielikuvituksen apua se ei onnistu. Yksilön on toimittava ”ikään kuin” hän olisi jo saavuttanut tavoittelemansa korkeamman. Planeettahierarkia vakuuttaa painokkaasti, että yksilö on sellainen kuin hän syvällä sisimmässään ajattelee, toivoo ja tahtoo.

⁵Edellisissä elämissä saadut kokemukset eivät riitä. Ne on täytynyt työstää oivallukseksi ja ymmärtämykseksi. Useimmat saavat samoja kokemuksia elämässä toisensa jälkeen oppimatta niistä mitään.

⁶Pinnallisuudelle on tyypillistä, että useimmat on pakotettava oppimaan tuskallisten kokemusten kautta. Niinpä ihmiset eivät esimerkiksi opi näkemään kunnian arvottomuutta muutoin kuin kokemalla pahamaineisuuden epäoikeudenmukaisuuksia. Vasta silloin heidän silmänsä avautuvat sovinnaisuuden tekopyhyydelle ja inhimillisyyden ja ymmärtämyksen lähes täydelliselle puutteelle. He saavat oppia oivaltamaan planeettahierarkian näkemyksen oikeellisuuden, jonka mukaan se toteaa ”yleisen mielipiteen kaikista tuomioistumista kaikkein kyynisimmin ja vahingoniloisimmin julmaksi, ennakkoluuloisimmaksi ja epäoikeudenmukaisimmaksi”. (Lainaus on kirjassa *Viisasten kivi* 3.46.9, mutta kuten useimmat tuosta kirjasta löytyvät asiat, se on unohdettu yhtä nopeasti kuin se on lukeutu. He ovat oppineet nopean lukemisen taidon, yhden sivun parissa sekunnissa. Niille, jotka siten lukevat, on eduksi jättää kirja lukematta. Se on nimittäin aforismeista koostuva kirja. Ajan mittaan on väsyttävää kertoa lukijoille, mitä kirjassa sanotaan. Sitä he eivät ole koskaan nähneet. On toki poikkeuksia; niitä, jotka sanovat, etteivät he ”ole koskaan valmiita kirjan kanssa.” He ovat oikeassa.)

⁷Sen, joka on ymmärtänyt monadien aurinkokunnan yhä korkeampien luomakuntien ja kosmoksen yhä korkeampien jumaluuskuntien kautta etenevän evoluution, joka on käsittänyt itse tajunnankehitystä ja tajunnan jatkuvaa ekspansiota koskevan idean, ei tarvitse paneutua ongelmiin, jotka joka tapauksessa ylittävät hänen oman ymmärtämyksensä. Tajunnan ekspansio etenee yhä suuremman inklusiivisuuden ansiosta, yhä useampien monaditajuntojen sisältyessä

yksilön omaan monaditajuntaan. Ensitriadissa oleva monadi ei voi ymmärtää toistriadissa olevan monadin tajuntaa, ja vielä vähemmän kolmastriadissa olevan monadin tajuntaa. On pikemminkin olemassa vaara, että jos tällaisia prosesseja kuvaillaan, yksilö kuvittelee ymmärtävänsä niitä ja päätyy näin ollen mielikuvituksen itsepetollisuuteen.

⁸Se, joka on oivaltanut, että kehitys on monaditajunnan jatkuvaa samaistumista korkeampiin tajunnanlajeihin ja vapautumista alemmista, ei tarvitse vaikeaselkoista selvitystä dualismin (korkeamman – alemman) käsitteistä.

⁹Meidän planeettamme (Tellus) on aurinkokunnan ainoa planeetta, jolla orgaaninen elämä on mahdollista. Muilla planeetoilla ihmisen alin verho (49:5-7) on aggregaattiverho, ei orgaaninen verho. Yleensä jokaisessa aurinkokunnassa on vain yksi sellainen planeetta. Tämä planeetta saakin erityisen tehtävän. Orgaaninen elämä on tajunnan kehitykselle kaikkein kelpaamattomin. Organismi on kärsimysverho, jossa sairaudet, vammautuminen ja yleinen avuttomuus mahdollistuvat. Tällaisille planeetoille siirretään muilta planeetoilta monadeja, joilla on poistyohtävä perustaipumus ja siten vaistomainen taipumus vihaan, mikä niin suunnattomasti vaikeuttaa kehitystä. Näiltä monadeilta puuttuu oikea elämänvaisto, joka ikään kuin automaattisesti seuraa Lakia korostamatta ja ylentämättä itseään, osoittamatta taipumusta loiselämään, saalistusvaistoon, vallanhimoon, ahneuteen, kostonhimoon ja muihin vihan tunnusmerkkeihin. Mutta sellaiset taipumukset ovat tunnusomaisia monadeille, joilla on poistyohtävä perusvaisto. Lopulta on olemassa vain yksi tapa opettaa näille monadeille ykseystaipumuksen hankinta, ja se on tuskallisten kokemusten kautta. Se on tie, jolla yksilö kärsimysten kautta pakotetaan askel askeleelta eteenpäin. Ja tähän tarkoitukseen soveltuu orgaaninen elämä. Meidän planeettamme on siten poistyohtävän perusvaiston omaavien monadien kokoontumispaikka aurinkokunnassamme.

¹⁰Annetuista vihjeistä päätellen meidän planeetallemme on siirretty myös muista aurinkokunnista monadeja, jotka ovat osoittautuneet erityisen mahdolltomiksi, minkä tähden planeettamme voidaan jossain määrin pitää ainutlaatuisena aurinkokuntiemme seitseenpallossa. On myös sanottava, että ihmiskuntamme on maineensa veroinen. Mitään elämän suhteen kieroutuneimpaa ei löytyne mistään muualta. Ja niinpä koko planeettamme historia Lemuriasta lähtien on ollut hulluuden historiaa.

7.3 Evoluution luomakunnat

¹Tajunnan evoluutioprosessi on viimeinen monista kosmisista manifestaatioprosesseista. Kvartaariaineen ikeatomit (jotka ovat läpikäyneet prosessit primääri-, sekundaari- ja tertiääriaineena) ovat vihdoinkin hankkineet edellytykset itseaktiivisuuteen. Ne aloittavat tajunnankehityksensä kivikunnassa ja jatkavat sitä kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan kautta.

²Inkarnaatioiden lukumäärä on kussakin luomakunnassa rajoittamaton, kunnes yksilö on hankkinut kyseisissä luomakunnissa vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt ja oman verhon lähinnä korkeammassa maailmassa. On huomioitava, että uudessa inkarnaatiossa jäävät piileviksi kaikki hankitut ominaisuudet, jotka eivät saa tilaisuuksia kehittyä uudelleen, mikä kuitenkin tapahtuu yhä helpommin. Tavallisesti vain ymmärtämys on aktuaalinen.

³Ihmiskunnan nykyisellä yleisellä kehitysasteella normaaliyksilö on inkarnaationsa aikana yleensä objektiivisesti tietoinen vain organismissaan, subjektiivisesti tietoinen eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhossaan ja tiedostamaton kausaaliverhossaan. ”Näkyvä” fyysinen todellisuus, joka käsittää kolme alinta fyysistä aggregaatiotilaa (kiinteän, nestemäisen ja kaasumaisen), on ainoa, josta ihminen tietää jotakin ja jota hän pitää ainoana olemassa olevana. Hän käsittää halunsa ja tunteensa emotionaaliverhossa ja ajattelunsa mentaaliverhossa jonain yksinomaan subjektiivisina ymmärtämättä, että objektiivisesti nähden nämä ilmiöt vastaavat kyseisten maailmojen ainelajien värähtelyjä.

⁴Ennen kuin monadi on hankkinut pysyvän kausaalisen aktiivisuuden kyvyn, se saa inkarnaation päättymisen jälkeen odottaa uutta uudelleensyntymistä kausaaliverhossaan nukkuen.

Tällöin sen tajunnanjatkuvuus katoaa, ja sen muisto menneisyydestä jää piileväksi siihen saakka, kunnes se kykenee tulemaan kausaalisesti tietoiseksi.

⁵Kun yksilö on hankkinut objektiivisen tajunnan kaikissa inkarnaatiooverhoissaan sekä kausaali-intuition ja siten tajunnan kausaaliverhossaan, hän siirtyy kausaaliminänä viidenteen luomakuntaan, essentiaalikuntaan, ykseyden (46) valtakuntaan, yhteisyystajunnan alimpaan valtakuntaan. Tämä merkitsee aktiivisen tajunnanprosessin viimeisen vaiheen (ekspansio-prosessin) alkua.

⁶Ihmiskunnassa yksilö on hankkinut itsetietoisuuden, yksilötajunnan. Tämä on kollektiivitajuntaan kuuluvan katoamattoman itseidentiteetin välttämätön edellytys. Tajunnan ekspansio merkitsee, että yksilö sisällyttää yhä useampien yksilöiden tajunnan omaan monaditajuntaansa, joten lopulta yksilöllä on yhä suurempi osuus kaikkien yhteisyystajuntaan.

⁷Koska korkeampi tajunta sisällyttää alemman, hän voi toivoessaan kokea alemmien valtakuntien yksilöt omana tajuntanaan. ("Ei ole mitään salattua, mikä ei tule ilmi".)

⁸Näin monaditajunta aloittaa tajunnan ekspansio-prosessin, mikä merkitsee yhä suurempaa osallisuutta kosmiseen kokonaistajuntaan.

⁹Tämän subjektiivisen tajunnan ekspansion rinnalla laajenee vastaavasti aineaspektia ja liikeaspektia koskeva objektiivinen tajunta, kunnes koko kosmosta koskeva kaikkietävyys ja kaikkivoipaisuus on hankittu.

¹⁰Seuraava taulukko osoittaa yhä suuremman osallisuuden universaalitajuntaan ja siten kaikkiin kolmeen todellisuusaspektiin:

atomilajit	jumaluuskunnat	kosmisen kokonaistajunnan käsittäminen prosenteina
43–49	ensimmäinen	14
36–42	toinen	28
29–35	kolmas	42
22–28	neljäs	56
15–21	viides	71
8–14	kuudes	86
1–7	seitsemäs	100

¹¹Luokat ovat luonnon järjestys. Luonnonluokat merkitsevät eri ikäluokkia, niin ihmiskunnassa kuin kaikissa muissa luomakunnissa, sekä alemmissa että korkeammissa.

¹²Ihmiskunnassa oleskelunsa aikana yksilö läpikäy viisi kehitystasetta: barbaariasteen, (alempana emotionaaliminänä), sivilisaatioasteen (alempana mentaaliminänä), kulttuuriasteen (korkeampana emotionaaliminänä), humaniteettiasteen (korkeampana mentaaliminänä) ja idealiteettiasteen (kausaaliminänä).

¹³Monadi kehittyä oppimalla omista kokemuksistaan ja korjaamalla sitä, mitä se on kylvänyt edellisissä inkarnaatioissaan. Kaikki yksilöä kohtaava hyvä ja paha on hänen omaa aikaansaannostaan. Hänelle ei voi tapahtua mitään, mitä hän ei ole ansainnut. Epäoikeudenmukaisuus ei voi missään suhteessa tulla kysymykseen. Puhe siitä on elämäntietämättömyyden ja kateuden puhetapa.

¹⁴Poistyyntävän perustaipumuksen omaavien monadien kehitys voi ottaa väärän suunnan, mikä osoittautuu jo kasvikunnan loiselämässä ja eläinkunnan petoelämässä. Alemmissa luomakunnissa monadit yleensä vastustavat kehitystä ja aiheuttavat epäjärjestystä, kaiken omalla vastuullaan. Tiedostamaton ja vielä suuremman määrin tietoinen kajoaminen monadin luovuttamattomaan, loukkaamattomaan, jumalalliseen vapauteen, jota rajoittaa kaikkien elävien olentojen yhtäläinen oikeus, johtaa taisteluun olemassaolosta ja elämän julmuuteen.

¹⁵Kasvimonadit kehittyvät eläinten ja ihmisten syödessä kasveja, jolloin monadit altistuvat näiden eläinkehöiden voimakkaille emotionaalivärähtelyille.

¹⁶Ei ole elämän vika, että yksilö alemmilla kehitysasteilla melkein pä täydellisessä elämäntietämättömyydessään tekee virheitä milteipä kaikkien luonnonlakien ja elämänlakien suhteen.

¹⁷Esoteerisen perusselviön mukaan lakeja esiintyy kaikessa ja kaikki on lain ilmausta. Kaikkietävä on se, jolla on tietoa kaikkien maailmojen kaikista laeista. Niin kaikkivalta kuin vapaus ovat mahdollisia vain kaikkien lakien ehdottoman virheellisen soveltamisen kautta.

¹⁸Esoteerinen maailman- ja elämänselitys eivät tietenkään voi koskaan olla ihmiskunnalle muuta kuin työhypoteesi. Mutta mitä pidemmälle ihmiskunta kehittyy, sitä ilmeisemmäksi käy tämän hypoteesin verraton ylivoimaisuus. Kausaaliminä voi todeta sen yhtäpitävyyden ihmisen viiden maailman (47–49) tosiasioiden kanssa.

7.4 Ihmiskunta

¹Kaikki kosmoksen kaksitoista luomakuntaa eroavat joka suhteessa täysin toisistaan. Yhteistä niille kaikille on olemassaolon kolme aspektia. Inkarnaatiossaan ja organismissaan ihminen vaikuttaa olevan sukua eläinkunnalle. Mutta todellinen ihminen on yksilö tietoisena kausaaliverhossaan, jolloin hänellä ei ole pienintäkään samankaltaisuutta eläimen kanssa, vaan silloin ihminen on eläimen ”jumala”, jota se ehdoitta tottelee ja palvoo. Ihminen ei palvo jumalia, koska hän on oivaltanut kaiken elämän universaalisen veljeyden, kehitykseen liittyvistä valtavista etäisyyksistä huolimatta. Hän ei palvo, mutta hän tuntee arvonantoa ja kunnioitusta kaikkia korkeammassa valtakunnassa olevia, kaikkia korkeammalla kehitysasteella olevia kohtaan. Ylenkatse ja epäkunnioitus todistavat aina todellisesta elämäntietämättömyydestä, emotionaalista raakuudesta ja barbaarisuudesta.

²Yksilö, joka kausaalistuessaan siirtyy eläinkunnasta ihmiskuntaan, on aluksi tajunnan suhteen alemmalla asteella kuin mitä hän oli korkeimpana eläinlajina. Hän on saanut oman ”sielun”, mutta tämä tajuntaverho on vailla kaikkea kokemusta, kun sitä vastoin eläimellä oli pääsy lajissaan korkeimman ryhmäsielun suunnattomaan elämäkokemukseen.

³Ihmiskunnassa monadi saa oppia itse hankkimaan ilman ryhmäsielun apua ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka ovat välttämättömiä seuraavaa korkeampaa valtakuntaa varten. Se saa oppia hallitsemaan inkarnaatioverhonsa ja käyttämään niitä välineinä hallitakseen verhojensa maailmoissa esiintyviä ongelmia. Se oppii hallitsemaan fyysiset verhot barbaariasteella, alemman emotionaalisuuden ja alemman mentaalisuuden sivilisaatioasteella, korkeamman emotionaalisuuden kulttuuriasteella, korkeamman mentaalisuuden humaniteettiasteella ja lopulta kausaalitajunnan idealiteettiasteella.

⁴Tässä on nähtävissä toinenkin barbaariasteella ja sivilisaatioasteella esiintyvä vaikeus. Eläimen ryhmäsielultaan saama sisäinen tuki korvautui heimokollektiivin antamalla ulkoisella tuella, joka ilmeni sen tavoissa, totumuksissa, tabuissa ja alkukantaisissa näkemyksissä. Sivilisaatioasteella tulivat korvikkeeksi uskonnon ja huomattavasti myöhemmin filosofian ja tieteen spekulatiojärjestelmät. Todellista itsenäisyyttä ei tällä tavoin saavuteta.

⁵Kausaaliverho on egoismin paikka, verho, jossa monadi tulee minätietoiseksi, tulee tietoiseksi itsestään yksilöllisyytenä. Tähän kuuluvat ominaisuudet hankitaan ihmiskunnassa, jossa monadi hankkii itseluottamusta ja itsemäärävyttä, tärkeitä ominaisuuksia eri kehitysasteilla barbaariasteelta idealiteettiasteelle. Kun nämä ominaisuudet on hankittu ja sisällytetty elämäkokemusten yleiseen pääomaan, on tullut aika hajottaa kausaaliverho, tämä eristysverho, joka on sulkenut monadin pois sekä alemmista ryhmäsieluista että korkeammista kollektiiviolennoista. Todennäköisesti tämä oli syy siihen, että kausaalistumista kutsuttiin ”yksilöitymiseksi”, muutoin epävarsinainen nimitys, koska jokainen ikitomi eli monadi on yksilö. Eristysverho on täyttänyt tarkoituksensa ja se hajoaa, kun monadi on siirtynyt ensitriadin mentaalimolekyylistä toistriadin mentaalitomiin ja essentiaaliverho (46) on muodostunut monadin siirtyessä neljännessä luomakunnasta viidenteen luomakuntaan.

⁶Fyysisessä maailmassa eletyn elämän aikana emotionaalitajunta aktivoituu lapsessa fyysisen tajunnan impulssien kautta ja mentaalitajunta aktivoituu emotionaalisten impulssien kautta.

Tästä johtuu ajattelun riippuvuus tunteista. Useimmat ihmiset ajattelevat vain emotionaalisten impulssien vaikutuksen alaisina ja jäävät ajattelussaan emotionaalisuuden (”toive- ja tunneajattelun”) vaikuttamiksi. Ihminen on emotionaalisuutensa orja, kunnes hän on oppinut hallitsemaan emotionaalitajuntansa mentaalitajunnalla. Useimmat eivät aavista, että heidän niin sanottu tahtonsa on emotionaalisen vietin vetovoimaisten tai poistyyöntävien energioiden ilmaus.

⁷Siihen saakka, kunnes ihminen on oppinut itse analysoimaan ajatustensa ja tunteidensa sisältöä, hän on suurelta osin vain muistinero, jonka ajatukset ja tunteet ovat jatkuvasti sitä, mitä hän on oppinut muilta tai muiden kautta ja jäljittelee kaikkea toistorobotin tavoin. Oppineet ovat oppineet suurelta osin tietämällä, mitä muut ovat ajatelleet, sanoneet ja kirjoittaneet. Mitä enemmän he tietävät tästä, sitä oppineempia he ovat. Mutta todellinen tieto kuuluu siihen, mitä ihmiset ajattelevat joskus tulevaisuudessa. Uuden ajattelevien on ihmiskunnan johtamista eteenpäin.

⁸Yksilön ”intuitiivisen” käsityksen asioista määrää alusta lähtien hänen alitajunnassaan oleva ajatusjärjestelmä, joka on hänen eri luomakunnissa (ja tietenkin aivan erityisesti ihmiskunnassa) saamiensa kokemusten kooste (synteesi): yksilön elämänvaisto.

⁹Yksilön käsitys kaikesta on alusta lähtien täysin subjektiivinen ja yksilöllinen. Korkeammalla (kausaalistumisen rajalla) olevilla eläinlajeilla kehittyy kyky objektiivisen aineellisen todellisuuden objektiiviseen havainnointiin yhä useammilla alueilla, mikä on tyypillinen taipumus myös alkukantaisille luonnonkansoille.

¹⁰Tämä muuttuu, kun yksilö alkaa kasvavassa määrin aktivoida emotionaalitajuntaa, jonka luonne on kauttaaltaan subjektiivinen. Kun tästä tajunnanlajista tulee vähitellen hallitseva, alkaa objektiivinen käsityskyky heikentyä, kunnes objektiivisuuden (objektiivisten tosiasioiden) vaatimus vahvistuu entisestään lisääntyneen mentaalitajunnan myötä.

¹¹Monien tässä omituisessa siirtymävaiheessa olevien ihmisten on vaikea erottaa mielikuvi- tusta ja todellisuutta toisistaan. Sellaisessa seurassa kaikki läsnäolevat voivat antaa täysin erilaisia lausuntoja yhteisestä kokemuksestaan.

¹²Ihminen syntyy uudelleen kymmeniätuhansia kertoja, ennen kuin hän on itse hankkinut subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden kolmen atomimaailmansa viidessä aineverhossa, tullut täysin tietoiseksi pysyvässä kausaaliverhossaan.

¹³Tänä aikana ihmiskunnassa hän on inkarnoitunut kaikkiin niihin 343 ”rotuun”, jotka kehittyvät planeettakauden aikana. Hän on ollut yhtä monta kertaa mies kuin nainen, kuulunut kaikkiin uskontoihin, syyllistynyt kaikkiin niihin vääryyksiin, käsittämättömiin typeryyksiin, virheisiin jne., joita ihminen voi tehdä, ollut osallinen kaikenlaisissa sivilisaatioissa, kulttuureissa, filosofioissa ja uskonnoissa, joita ihmiskunta on kyennyt rakentamaan.

¹⁴Jos ihmisyksilöstä tulee kausaaliminä ennakoitavissa olevan ajan kuluessa, se johtuu siitä, että hän on kausaalistunut toisella planeetalla ja sitten siirretty meidän planeetallemme.

7.5 Ihmiskunnan ikäluokat

¹On olemassa luokkia. Ylemmällä luokalla opetetun käsittäminen edellyttää alemmilla luokilla hankittua käsittämistä. Ne, joilla on takanaan 150 000 inkarnaatiota eroavat suuresti niistä, joilla on takanaan vain 30 000 inkarnaatiota. Tämä on ihmisten elämänymmärtämyksen erilaisuuden todellinen peruste.

²Ihminen on yksilö (monadi), joka on siirtynyt eläinkunnasta ihmiskuntaan. Ne, jotka ovat oleskelleet kauimmin korkeammassa valtakunnassa, kausaalistuivat seitsemän aionia sitten. Nuorimmat ovat vain 18 miljoonaa vuotta vanhoja. Vanhemmat ovat harjoittaneet kaikkein häikäilemättömintä itsekkyyttä aionien ajan. Ja sitten moralistit uskovat typeryydessään, että heille tarvitsee vain tyrkyttää joitakin teorioita epäitsekkyydestä, jolloin he muuttuvat kuin taikasauvan iskusta epäitsekkäiksi olennoiksi ja pyhimyksiksi.

³Kaikissa luomakunnissa on eri ikäluokkia, jotka määräytyvät monadin luomakuntaan siirtymisen ajankohdan mukaan. Ihmiskunnassa voidaan selvästi erottaa neljä eri luokkaa eli kehitystasetta. Tämä oli myös todellinen peruste Manun käyttöönottamalle kastijärjestelmälle Intiassa. Mutta kohtalon laki ja korjuun laki tekivät tämän yrityksen tyhjäksi. Kehitysmahdollisuuksien ja vallan (vapauden) väärinkäyttö johti siihen, että yksilöiden ei sallittu inkarnoitua heille tarkoitettuun kastiin. Ja näin koko asia rappeutui. Ihmiset ovat aina epäonnistuneet heille annetuissa tehtävissä, pettäneet planeettahierarkian toiveet. Ja vieläkin he pahaa aavistamatta uhraavat terveen järkensä kuvittelemiensa etujen vuoksi ja vihansa tyydyttämiseksi.

⁴Itse asiassa ihmiskunta koostuu kahdeksasta pääluokasta: niistä, jotka kausaalistuivat edellisen seitsenpallon neljällä viimeisellä aionilla ja niistä, jotka kausaalistuivat meidän seitsenpallomme neljällä aionilla.

⁵Jako voi olla harhaanjohtava. Ihmiskunta kehittyy. Mutta yksilöt kehittyvät enemmän tai vähemmän nopeasti heidän yksilöllisestä omalaadustaan riippuen. Todellisen kapasiteetin mukainen jako voi siten olla erilainen. On niitä, jotka saavat kokemuksia eivätkä opi niistä mitään, koska he eivät vaivaudu työstämään näitä kokemuksia. Siten he menettävät sen, mitä he voisivat oppia. Sillä yksinomaan kokemus ei riitä. Ne, joilta puuttuu tahto tai kyky työstää kokemuksiaan, saavat toistaa samat kokemukset tuhansia kertoja. Ne, jotka eivät pohdi niitä, eivät ole viisaampia kuin aiemmin. Monet ovat liian laiskoja pohtimisen vaivannäköön ja mieluummin oleilevat.

7.6 Tajunnankehitys ihmiskunnassa

¹Ihmiskunnan todellinen historia on inhimillisen tajunnankehityksen historiaa. Ihmisen on opittava itse aktivoimaan viiden verhonsa eri molekyyli-lajien passiivinen tajunta. Tähän saakka tämä kehitys on tapahtunut tiedostamattomassa. Barbaariasteelta lähtien ihminen on saanut kehittää verhojensa fyysistä, emotionaalista ja mentaalista tajuntaa olemalla pakotettu ratkaisemaan fyysiseen elämäänsä liittyvät ongelmat: ravitsemusongelman, vaatetusongelman, asumisongelman, suojeluongelman, yhteisöllisyysongelman jne. Etnologia osoittaa, miten tämä tapahtuu barbaariasteella. Poliittinen historia osoittaa, miten ihminen on oppinut rakentamaan yhteiskuntia ja valtioita. Kulttuurihistoria osoittaa, kuinka ihmiskunta on oppinut aktivoimaan emotionaalitajuntaa taiteen avulla sen laajimmassa merkityksessä. Spekulaation historia osoittaa, kuinka ihmiset ovat yrittäneet ratkaista todellisuusongelman ja elämänongelman (olemasaolon tarkoituksen). Näiden ongelmien asettaminen aloittaa ihmisen panoksesta kehitykseen.

²Esoteerinen historia, sellaisena kuin sitä voidaan tutkia kausaalimaailmassa (platonisten ideain maailmassa), antaa meille tätä kehitystä koskevat todelliset historialliset tosiasiat. Mutta se antaa meille myös jotain aivan muuta. Se osoittaa meille planeettahierarkian valvovan työn ja antaa meille sekä biologista että psykologista evoluutiota koskevan ymmärtämyksen. Se osoittaa meille, mitkä kosmiset energialajit vaikuttavat kehityksen lain mukaan tarkoituksenmukaisella tavalla kaikkeen elävään. Psykologian tulevaisuuden tehtäviin kuuluu tajunnan tutkiminen eri luomakuntien elämänmuodoissa. Siten saadaan lisääntyvää ymmärtämystä tajunnan luonteesta, tajunnan asteittain etenevästä kehityksestä ja koko evoluution keskeisestä tarkoituksesta.

³Yleinen tajunnankehitys on vuosimiljoonia kestävä hidas prosessi. Niinpä on laskettu, että kestää ainakin kymmenen miljoonaa vuotta, ennen kuin noin 60 prosenttia ihmiskunnasta on saavuttanut idealiteettiasteen. Se, joka osallistuu aikansa uskonnollisten, filosofisten ja tieteellisten auktoriteettien ohjaamaan yleisen mielipiteen kehitysvauhtiin, hankkii hyvin hitaasti korkeampia emotionaalisia ja mentaalisia molekyyli-tajunnan lajeja. Ihmisten intressit suuntautuvat lähes yksinomaan fyysiseen elämään sen teknisine hienouksineen ja siten, että he voivat elää miellyttävää ja huoletonta fyysistä elämää. ”Idealistien” harjoittama avustustyö on myös pääasiallisesti fyysistä. ”Henkinen” avustustyö koostuu siitä, että ihmisille välitetään perinteisiä

emotionaalisia illuusioita ja mentaalisia fiktioita, jotta he helpommin sopeutuisivat hyvin järjestettyyn yhteiskuntaan ja vapautuisivat huolestuttavista emotionaalisista ja mentaalisista tarpeista.

⁴Yleiset käsitykset roduista, kansakunnista, kulttuureista, uskonnoista jne. ovat tietämättömyyden fiktioita. Eri rotujen tarkoituksena oli kehittää tajuntaa eri tavoin. Kansakuntien tehtävänä oli kehittää erityisiä ominaisuuksia ja kykyjä. Kulttuurin tarkoituksena oli herättää ymmärtämys todellisuutta ja elämää kohtaan. Uskonnon tarkoituksena oli herättää yhteisyyden tunteita, hyvää tahtoa ja oikeisiin ihmissuhteisiin pyrkimystä. Kaiken tämän ihmiskunta on typerässä uskossaan omaan arvostelukykyynsä ja kiintymyksen ja hyväntahtoisuuden puutteen saan onnistunut täydellisesti mitätöimään.

⁵Se, joka ei tiedä eikä ymmärrä mitään ihmisen kehitystasojen merkityksestä, siitä, että ihmiset ovat eri kehitystasoteilla johtuen yksilöiden kolmannelta luomakunnasta neljälleen luomakuntaan siirtymisen ajankohdasta, on täysin kykenemätön arvioimaan järkevästi ihmiskunnan asioita ja tapahtumia. Tämä tosiasia on se avain, joka ratkaisee tuhansia aiemmin ratkaisemattomia tai väärin ratkaistuja ongelmia.

⁶Kansakunnat tai rodut eivät välttämättä tarkoita kehitystasoteita. Rotu, kansakunta saavuttaa kulttuuriasteen, kun sen keskuuteen inkarnoituu kulttuuriasteella olevia klaaneja. Rotu, kansakunta laskeutuu korkeimmalta tasolta barbaariasteelle, jos siihen inkarnoituu barbaariasteella olevia klaaneja. Kerskuminen jonkin kansan suurilla neroilla on typerää. Nero on valinnut inkarnoitua johonkin kansakuntaan. Yleensä näillä neroilla lienee ollut aihetta katua valintaansa ottaen huomioon, kuinka heidän ”kollegansa” ovat kohdelleet heitä. Vihdoinkin on oivallettu, että nerot olivat aikalaistensa väärinymmärtämiä. Ja sitten viisastelija, joka on täysin kykenemätön arvioimaan asiaa, tekee kaikista tuhertajista neroja.

⁷Suurin osa ihmiskunnasta on vielä emotionaaliasteella. Suurin osa näistä on hankkinut päätelyajattelun kyvyn (47:7). Suuri osa heistä on periaateajattelijoita (47:6). Sitten on niitä, jotka ovat kulttuuriasteella eli mystikkoasteella, jotka ovat hankkineet alimman luoksevetävän emotionaalitajunnan (48:3), ja lopulta ne, jotka ovat saattamassa päätökseen emotionaalisen kehityksensä pyhimysinkarnaatioissa (48:2). Sen jälkeen nämä jälkimmäiset siirtyvät mentaaliasteelle, hankkivat perspektiivitajunnan (47:5), hallitsevat mentaalisesti emotionaaliverhonsa värähtelyt ja tulevat näin ollen sellaisiksi, joita esoteerikko kutsuu ”persoonallisuuksiksi”. Tässä yhteydessä on huomattava, että jokainen näistä kehitystasoteista sisältää useita kehitystasoteja. Sen, joka menetelmällisesti ja järjestelmällisesti kärjistyneellä määrätietoisuudella pyrkii saavuttamaan korkeampia tasoteja, katsotaan kykenevän suorittamaan yhden tason jokaisen inkarnaation aikana.

⁸Todellisissa kulttuuriyhteiskunnissa, joita meillä ei ole ollut Atlantiksen jälkeen, ei barbaariasteella olevilla yksilöillä ole mahdollisuutta tajunnankehitykselle välttämättömään itseaktiivisuuteen. Mutta viimeisten kahdentoistatuhannen vuoden ajan heillä on pitkinä ajanjaksoina ollut tilaisuuksia inkarnoitua. Näin on ollut erityisesti 2500 vuotta kestäneiden eri eläinrataaikakausien välisinä siirtymäkausina. Näinä siirtymäkausina, ennen kuin vanhat eläinrataenergiat ovat lakanneet vaikuttamasta ja uudet päässeet oikeuksiinsa, vallitsevat kulttuurisuuntaukset hajoavat, barbaarit suorittavat välttämättömän purkutyön valmistaen tilaa uusille, täysin erilaisille suuntauksille. Me elämme parhaillaan sellaista ajanjaksoa ja todistamme, kuinka barbaariasteella olevat tuhoavat kaiken sen, mitä olemme tottuneet pitämään kulttuurina, ja tämä tapahtuu useimmilla elämänaloilla: selvimmin kaikille kirjallisuuden, taiteen ja musiikin aloilla. Kuinka kauan tämä barbaarius saa jatkua riippuu inkarnoituvista klaaneista. Kun kulttuuriasteen saavuttaneita klaaneja inkarnoituu siinä määrin, että niistä voi tulla määrääviä ei barbaareilla ole enää mahdollisuuksia toimintaan, jolloin nämä klaanit lakkaavat inkarnoitumasta ja uusi kulttuuri puhkeaa kukkaan.

⁹Lemuriassa inhimillinen organismi täydellistyi siten, että se sai yleisesti ottaen lopullisen muotonsa. Atlantiksessa kehittyi tunne-elämä, ja nykyisillä mantereilla mentalisoituminen on

edennyt hitaasti aktivoiden alimman mentaalitajunnan (47:7). Ihmiskunta on kehittynyt siten, että myös barbaariasteella olevat ovat vastaanottavia alimman mentaalitajunnan (47:7) mentaaliväriähtelyille. Joukot eivät tietenkään kykene ajattelemaan itse mutta kykenevät kuitenkin käsittämään mentaalisia mielikuvia ja jossain määrin myös mentaalisia ”perusteluita”, eivätkä siten vain emotionalisoituneita. Nykyinen Vesimiehen eläinrata-aikakausi (vuodet 1950–4550) aikaansaa periaateajattelun (47:6) aktivoitumisen. Siten ihmiset voivat oppia ajattelemaan itsenäisesti; ajattelemaan omia ajatuksiaan eivätkä vain jäljittele toisia. Auktoriteettivalta vanhassa merkityksessään tulee olemaan lopullisesti ohi. Aina tulee olemaan edelläkävijöitä, jotka näyttävät tietä. Mutta koskaan ei tule enää olemaan kritiikitöntä hyväksyntää, vaan hyväksyntä vasta sitten, kun jokainen on voinut vakuuttautua asian oikeellisuudesta.

¹⁰Atlantis upposi neljänä eri ajanjaksona. Viimeinen jäännös, Poseidonin saari, upposi vuonna 9564 eaa. Satanismi oli voittanut ja tietämättömien ja kykenemättömien joukkojen avulla tehnyt kaiken sosiaalisen yhteiselämän mahdottomaksi. Ihmiset saivat sen, mitä he aina haluavat: ”uuden taivaan ja uuden maan”. Jäljistä, jotka ihmiskunta on siitä asti jättänyt historiaksi kutsuttuun barbaariuden autiomaahan, voidaan hyvin sanoa, että ne ovat pelottavia. Edesämme on uusi hulluuden vallankumous, jonka hallitseminen vienee useita satoja vuosia. Eurooppa, joka ei ole koskaan kyennyt voittamaan jakautuneisuuttaan, on täyttänyt roolinsa ”kulttuurijohtajana”.

7.7 Ihmisen kehitysasteet

¹Kehitysasteet määräytyvät verhojen ainekoostumuksen mukaan. Korkeampi emotionaaliste merkitsee, että emotionaaliverho koostuu yli viisikymmentä prosenttisesti lajien 48:2- ja 48:3-molekyyleistä. Ideaalisuus on seurausta siitä, että minä kykenee käsittämään 47:3-molekyylitajunnan ja siihen kuuluvat molekyylit voivat aktivoitua aivoissa.

²Kehitysaste osoittautuu osaksi yksilön ymmärtämyksessä, osaksi hänen arvoasteikossaan. Ymmärtämys on synnynäistä, eikä sitä voi mentaalisesti käsittää, ennen kuin on saatu kokemusta. Se ei ole mitään, mikä saavutetaan opiskelemalla. Kyse on saavutetusta kehitystasosta, menneisyydessä itsehankitusta emotionaalisesta ja mentaalisesta tajunnankapasiteetista.

³Me inkarnoidumme sarjoissa, yksi sarja kutakin tasoa varten.

⁴Minän emotionaalinen ja mentaalinen kehitystaso määräytyy niiden molekylaaristen tajunnankerrosten mukaan, joissa se yleensä oleskelee. Minä voi hetkellisesti kohota tai laskeutua verhojensa tajunta-ainekerroksissa.

⁵Ihmisten suhteen on erotettava toisistaan ne, jotka ovat kehityksen suhteen tietyllä asteella, ja ne, jotka pysyvät alemmalla tasolla kuin heidän piilevän kykynsä osoittama, eli ne, jotka eivät ole koskaan päässeet kosketuksiin piilevää tasoaan vastaavien ideoiden kanssa ja näin ollen eivät ole koskaan saaneet tilaisuutta saavuttaa sitä uudelleen. Esimerkiksi diktatuuri- maissa, joissa kenenkään ei sallita ajatella toisin kuin vallanpitäjien määräämällä tavalla tai joissa kenelläkään ei ole mahdollisuutta saada yhteyttä ”piileviin” ideoihin, on tietenkin monia, jotka oikeastaan kuuluvat kulttuuriasteelle ja humaniteettiasteelle.

⁶On tärkeää erottaa toisistaan tajunta ainelajissa tai verhossa ja itsetietoisuus näissä. Vasta hankittuaan itsetietoisuuden yksilö voi todella ymmärtää tähän kuuluvat ongelmat, tunnistaa erilaiset tajunnanlajit ja hallita erilaiset energiat.

⁷Ihmisen kehitysasteet selventävät, kuinka tärkeää on, että tajunta hankkii kokemuksia ihmiskunnassa ja oppii siten ymmärtämään inkarnaation merkityksen. Nämä asteet ovat ”luonnon luokkajako”, perusta Intian alkuperäiselle kastijärjestelmälle, joka on tietenkin rappeutunut ja joka tullaan aina tulkitsemaan väärin, kunnes ihmiskunta on hankkinut oivalluksen kaiken elämän universaalisesta veljeydestä ja siitä, että korkeampien kastien tehtävänä on palvella alempia. Samoin kuin me saamme avun korkeammilta valtakunnilta, meidän tulee vapautua tästä velasta auttamalla toisia. Ihmiset rukoilevat apua jumalalta ymmärtämättä, että sellainen apu tuo mukanaan velvollisuuksia. Miksi jumala auttaisi, kun ihmiset eivät sitä tee?

⁸Ihmiskunta muodostaa yhtenäisen kollektiivin, jossa kaikki ovat olemassa kaikkia varten. Se, joka ei tahdo auttaa, menettää oikeuden tulla autetuksi. Syntyminen kulttuurikansan keskuuteen, kulttuuriluokkaan, kulttuurisukuun, kulttuuriperheeseen on etu, joka on ansaittava palvelemalla koko ihmiskuntaa, ei valittua osaa siitä. Mitä korkeammalla tasolla yksilö on, sitä suurempi täytyy hänen panoksensa olla kokonaisuuden hyväksi. Tästä on ehkä nähtävissä, kuinka kastijärjestelmästä on tullut vastakohta sille, miksi sen oli tarkoitus olla. Mutta niin kauan kuin itsekkyyys hallitsee ihmiskuntaa, vahvistavat kaikki edut tätä itsekkyyttä, jolloin rappeutuminen on väistämätöntä. Kastijärjestelmä ei voi täyttää todellista tarkoitustaan ennen kuin poikkeuksetta kaikkien palvelemisesta tulee elämän perusasenne. Olemme kaikki ennen kaikkea veljiä. Kaikki muu on toissijaista. Ylpeileminen sillä, että on saavuttanut korkeamman kehitysasteen olisi yhtä lapsellista kuin vanhempien sisarusten ylpeileminen vanhemmuudellaan.

⁹Tähän on lisättävä toinenkin tosiasia. Me olemme kaikki aiemmissa inkarnaatioissamme tehneet niin paljon vääryyksiä, käyttäneet häikäilemättä hyväksi kaikenlaista valtaa, rikastuneet itsekkäästi toisten kustannuksella, että ottamamme velka ei tulisi koskaan maksetuksi ennen kuin olemme päässeet niin pitkälle, että voimme siirtyä seuraavaan korkeampaan valtakuntaan. Kausaaliminä tuntee huimausta tutkiessaan menneitä inkarnaatioitaan ja havaitessaan, kuinka paljon hänen on vielä hyvitetävä.

7.8 Emotionaaliaste: yleistä

¹Emotionaaliaste jakautuu kahteen pääasteeseen: alempaan, poistyöntävään vihan asteeseen (48:4-7) ja korkeampaan, luoksevetävään veljeysasteeseen (48:2,3). Alemmat asteet ovat barbaariaste ja sivilisaatioaste, korkeammat asteet ovat kulttuuriaste ja sen kaksi alempaa astetta: mystikkoaste (48:3) ja pyhimysaste (48:2).

²Sivilisaatioasteella ja kulttuuriasteella ovat tunteet ja mielikuvitus toimintaa ja tahtoa määräviä tekijöitä. Sivilisaatioasteella ovat poistyöntävät värähtelyt voimakkaampia; kulttuuriasteella luoksevetät värähtelyt. Poistyöntävät tunteet voidaan jakaa kolmeen pääryhmään: pelko, viha, halveksunta; luoksevetävät tunteet kolmeen pääryhmään: ihailu, kiintymys, myötätunto.

³Emotionalisti on se, jonka ajattelun ja toiminnan määrävät emotionaaliset vaikuttimet. Egoistin täytyy olla tunteidensa vaikutuksen alainen, hänen tulee ”saada lämmetä” ollakseen ”hyvä”, voidakseen olla samaa mieltä, voidakseen myöntyä, myötävaikuttaa ja ottaa kantaa, uhratakseen jotain asian hyväksi jne.

⁴Sivilisaatioihmisen ja kulttuuri-ihmisen välisessä erossa on kysymys vain siitä, ovatko emotionaaliset vaikuttimet laadultaan alempaa vai korkeampaa emotionaalisuutta: itsekkyyttä, oman edun tavoittelua, vai epäitsekkyyttä, persoonattoman edun tavoittelua, jaloja vaikuttimia.

⁵Esimerkkinä mainittakoon nöyryys. Todellinen nöyryys on oivallus omasta kyvyttömyydestä vastata asettamiamme korkeampia ihanteita – kuinka pitkä matka on vielä kuljettavana – viime kädessä sen etäisyyden oivaltamista, joka erottaa meidät lähinnä korkeammassa (viidennessä) luomakunnassa tai vielä korkeammissa valtakunnissa olevista yksilöistä.

⁶Valheellisella nöyryydellä on monia puolia: pelkuruus, mukautuvuus, kyvyttömyys ottaa vastuuta ja puolustaa näkemyksiään, toive tulla pidetyksi, halu vaikuttaa vaatimattomalta, jalolta jne., olla jotain muuta kuin mitä on.

⁷Ylimielisyyden juuret ovat usein itsensä yliarvioinnissa tai alemmalle tasolle asetettujen halveksunnassa.

⁸Kulttuuriasteella tajunnan aspekti alkaa olla hallitseva, kaikki tajunnankehitykseen kuuluva, erityisesti hienostuminen, emotionaalisuuden jalostuminen.

⁹Emotionaaliasteella ihminen on illuusionsa. Hänellä on subjektiivinen tajunta koko emotionaalimaailmassa, jolloin hän luulee olevansa ”yhdistynyt absoluuttiseen” jne.

¹⁰Emotionaalitajunta on luonteeltaan illusorinen, ja myös kulttuuriasteella olevat ovat kyvyttömiä vapautumaan sen vallasta, minkä kaikki maailmassa esiintyvät idiologiat todistavat niiden ollessa muotoilevan mielikuvituksen tuotteita. Vasta humaniteettiasteella mielikuvituksen valta vähitellen murtuu ja yksilö oivaltaa, että on välttämätöntä lähteä täydellisestä järjestelmästä, jossa tosiasiat ovat oikeissa yhteyksissään. Niin kauan kuin häneltä puuttuu tämä järjestelmä, hän oivaltaa, että ainoa varma asia on sokraattinen oivallus. Hän oivaltaa myös, ettei kukaan ihminen voi todeta tähän järjestelmään kuuluvia tosiasioita. Hän ei myöskään hyväksy sellaista järjestelmää, joka ei tarjoa kokonaisvaltaista ratkaisua elämän perusongelmiin ja josta hän voi sanoa: näin sen täytyy olla, eikä se voi olla toisin.

¹¹Niin kauan kuin mentaaliverho on punoutunut yhteen emotionaaliverhon kanssa, mentaalisuutta hallitsee emotionaalisuus, koska emotionaaliaionilla emotionaalitahto on vahvempi kuin mentaalitahto. Siksi normaaliyksilön tietämyksestä ei ole apua voimakkaita emotionaalivärähtelyjä vastaan, vaan hän tempautuu mukaan jopa vastoin omaa parempaa tietoaan, joutuu illuusioidensa uhriksi: sensaatioiden halun, kaikenlaisten vihanilmausten ja masennusten uhriksi.

¹²Illuusioiden ovat emotionaalitajunnan subjektiivisia uskotteluja, emotionaalisen aktiivisuuden tuloksia. Emotionaalisuus on pyyde, ja pyyde estää mentaalisuutta paljastamasta illuusioita. Myös mentaalinen fiktiivisyys (usko omaan kykyyn ratkaista kuinka asiat ovat) estää meitä näkemästä todellisuutta sellaisena kuin se on. Vain kausaaliminuutuksina kykenemme käsittämään todellisuuden, ymmärtämään elämää ja arvioimaan oikein.

¹³Emotionaalimaailman värähtelyt täyttävät elämämme kaikenlaisilla illuusioilla. Tuskallisiin kuuluvat ehkä pelon illuusioiden (kaikki mielikuvituksen rakentamat onnettomuudet). D.K. antaa meille mantran käytettäväksi tällaisissa tilanteissa: ”Määrätköön todellisuus jokaisen ajatukseni ja tulkoon totuudesta elämäni herra.”

¹⁴Ei voi kyllin tehokkaasti korostaa, että sanalla ”illuusio” on täysin eri merkitykset länsimaalaiselle ja itämaalaiselle, eksoteristille ja esoteerikolle. Täsmällisin esoteerinen nimitys lieenee ”alempilaatuinen”, ”alempiin ainelajeihin, maailmoihin kuuluva” jne. Näitä korkeammassa valtakunnissa olevat yksilöt pitävät nimittäin epäolennaisina, heille merkityksettöminä. Halutessaan saada ihmiset näkemään asiat heidän näkemällänsä tavalla he käyttävät epävarsinaista ja epäonnistunutta nimitystä ”illuusio”. Oikeastaan ”illuusio” ei viittaa aineelliseen todellisuuteen, vaan tajunnan väärinkäsitykseen siitä. Illuusioita syntyy, kun me otamme tietämättömyyden mielikuvitusrakennelmat todellisuutena.

¹⁵Kun ihmiskunta on kehittynyt seitsemännessä juurirodussa niin pitkälle, ettei emotionaaliasteella ole jäljellä enää ketään, ei inhimillinen tajunta enää elävöitä emotionaalista involuutioainetta. Ihmisen emotionaalitajunnan aktiivisuuden siihen saakka tuottamat emotionaaliset muodot tulevat silloin olemaan hajonneita ja emotionaalimaailman korkeammat alueet tulevat olemaan tyhjiä emotionaalisista ainemuodoista. Alempia alueita, jotka lävistävät fyysisen maailmaan ja saavat siltä muotonsa, asuttavat korkeintaan eläimet ja kasvit. Tämä tosiasia on harhaanjohtanut esoteerikot huolimattomasti luonnehtimaan aineellista emotionaalimaailmaa illuusioksi. Mutta myös ”kuoleva” maailma on olemassa, kunnes se on täysin hajonnut.

7.9 Alempi emotionaaliaste

¹Barbaariasteella ja sivilisaatioasteella hallitsee poistyyntävyys ja siten pelko ihmisten elämässä. Viha on silloin heidän elämänsä eliksiiri. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että sekä ”hyvä” että ”paha” heissä määräytyy heidän itsekkyytensä mukaan, sen mukaan, mistä he katsovat hyötyvänsä. Jos heille on hyötyä ”rakastamisesta”, he tekevät sen. Jos he kokevat hyödylliseksi vihata ”ystäviään”, he tekevät sen. Kaikki halveksivat toisiaan. Ihminen ei ole hyvä eikä paha, hän on sekä hyvä että paha. Hän on tietyllä kehitystasolla eikä ymmärrä paremmin. Koko moralistinen katsantotapa on pohjimmiltaan väärä, sillä se perustuu täydellisen elämäntietämättömyyden illuusioihin ja fiktioihin.

²Vihaihmiset, ali-ihmiset, joilla ei ole mahdollisuutta saada yhteyttä kausaaliolentoonsa, voitaisiin tietyssä merkityksessä luonnehtia paholaisten ja petojen äpäriksi, ali-ihmisen ja eläinluonnon yhdistelmäksi ilman jälkeäkään pyrkimyksestä johonkin korkeampaan.

³Lapset ovat barbaariasteella, jonka he läpikäyvät enemmän tai vähemmän nopeasti. Lasten julmuudessa, vahingonilossa ja ilkeivallassa näemme ihmisen alkukantaisuudessaan.

⁴Vallankumouksellisina aikoina inkarnoituu barbaariasteella olevia klaaneja myös niin sanottujen kulttuurikansojen keskuudessa, ja ne tuovat itseään esille monilla aloilla. Niistä, jotka ovat kiiruhtaneet muuta ihmiskuntaa edellä, tulee yleensä marttyyrejä, koska ali-inhimilliset barbaarit vihaavat kaikkia, jotka ”eivät ole kuten me ja muut laaksossa olevat”. Heitä vihaavat kateelliset ihmiset, jotka oivaltavat heidän ylivertaisuutensa. Heitä vihaavat kaikki, jotka puskevat itseään esiin ja heidät juonitellaan pois, jos he ovat heidän tiellään. Mikä ihana ihmiskunta!

⁵Schopenhauer havaitsi oikein, että jos roskaväki (barbaariasteella oleva) huomaa, että se voi kaikenlaisilla häiriöillä aiheuttaa toisille epämukavuutta, ärsyttää tai estää heitä, se yrittää kaikin tavoin osoittaa valtansa. On hämmästyttävää, että jopa sivilisaatioasteen saavuttaneet temputuvat harkitsemattomasti mukaan osoittamaan roskaväen tapoja. Apinanvaisto esiintyy edelleen.

⁶Alemmalla emotionaaliasteella (vihan asteella) olevat elävät tunteissaan myös sen jälkeen, kun he ovat poistuneet fyysisestä maailmasta. Heidän emotionaalinen elämänsä voimistuu valtavasti emotionaalimaailmassa, koska organismilla ei ole enää vaimentavaa vaikutusta. Jos he vihasivat fyysisessä maailmassa, vihaavat he sitäkin voimakkaammin emotionaalimaailmassa. Ilman fyysistä puuhaa he eivät tiedä, mitä tehdä. Jäljelle jää vain kiinnostus muita ihmisiä kohtaan, loputon juoruilu. He tarjoavat toisilleen tavalliseen tapaan fyysisen elämän vanhoja vihan motiiveja: todellista mekastusta.

⁷Emotionaalimaailman väestö jakautuu aivan kuten fyysisessä maailmassa fyysisen rodun, uskontunnustuksen, kastin ja kulttuurin mukaan. Kaikki pysyvät saavuttamallaan tajunnantasolla jatkamalla elämäänsä illuusioiden ja fiktioiden vallassa ollen yhtä suuria typeryksiä siellä kuin he olivat täällä. Joten mitään järkevämpää ei pidä odottaa. Heille on olemassa vain yksi tapa kehittyä: seurata ihmiskunnan yleistä kehitystä ja yrittää tehdä inkarnaatiostaan paras mahdollinen. Vain fyysisessä maailmassa hankimme ominaisuuksia ja kykyjä, opimme tuntemaan todellisuuden ja elämän.

⁸Sivilisaatioasteella mentalisoituvat neljä alinta emotionaalista molekyylijalajia (48:4-7), humaniteettiasteella kaksi korkeinta molekyylijalajia (48:2,3). Kun alkukantainen sivilisaatioihminen oli mentalisoinut alimmat emotionaalimolekyylit, hän keksi kidutuksen. Kolme alinta emotionaalista värähtelyjalajia (48:5-7) ovat poistuyöntäviä (vihan värähtelyjä, eristäytyneisyyden värähtelyjä, jotka ilmenevät pelkona, suuttumuksena, halveksuntana ja niihin liittyvänä kateutena, alemmuus- ja ylemmyyskompleksina), ja sillä asteella suurin osa ihmiskunnasta on.

⁹Se, kuinka pitkälle älyä voidaan kehittää sivilisaatioasteella (perspektiivitajunnan rajalle), voidaan todeta niin kutsutuissa nietzscheläisissä yli-ihmisissä, joita pidetään yleisesti ”neroina”.

7.10 Korkeampi emotionaaliaste

¹Aktivoimalla passiivisen tajunnan ja hankkimalla siten itsetietoisuuden kolmannessa emotionaalisisessa molekyylijalajissa (48:3) yksilö saavuttaa kulttuuriasteen eli mystikkoasteen.

²Kulttuuria ei ole ennen kuin ihmiskunta on oivaltanut, mitä ihmisyyys tarkoittaa. Kaikki ihmiset ovat veljiä, koska kaikki kuuluvat samaan luomakuntaan. Niin kauan kuin viha hallitsee, ihminen ei ole ihminen vaan ali-ihminen. Nietzsche haaveili yli-ihmisestä, ja ali-ihminen uskoi heti olevansa yli-ihminen. Tämä on kuvaavaa täydelliselle arvostelukyvyytömyydelle ja omahyväisyydelle. Nietzsche ei voinut koskaan pitää erillään yli-ihmistä ja vallanhimoista

ihmistä. Ylivertaisuuden väärinkäyttö yhdessä inkarnaatiossa merkitsee vain huomiota herättävää alempiarvoisuutta seuraavassa inkarnaatiossa. Hölmöparat, jotka luulevat tietävänsä jotain todellisuudesta ja elämästä ollessaan tietämättömyytensä mielijohteiden uhreja. Se todistaa siitä, että mielikuvitus on kaikkivaltias myös alemmalla emotionaaliasteella. Ylemmyyden tunteista nauttiminen todistaa vain alempiarvoisuudesta.

³Sivilisaatioasteella on vaarana, että yksilö ajattelee yhtä, tuntee toista, sanoo kolmatta ja tekee neljättä. Elämäntietämätön moralisti, jonka on arvosteltava kaikki, mitä hän ei ymmärrä, luulee näkevänsä kummajaisen, ainutlaatuisen ilmiön, mikä juuri osoittaa hänen arvostelukykynsä puutteen.

⁴Kulttuuriasteella yksilö alkaa tuntea, sanoa ja tehdä samaa; humaniteettiasteella myös ajatella samaa.

⁵Yksilön siirtyessä sivilisaatioasteelta mystikkoasteelle hänen tunne-elämänsä on usein ristiriidassa järjen kanssa, ihanteen ja ”todellisuuden” välisessä ristiriidassa. Sellaisia jännitteitä ihminen kokee niin pian kuin eri verhojen tai alempien ja korkeampien molekyyli-lajien värähtelyt aiheuttavat riitasointua ja epäsointua. Se jatkuu, kunnes korkeampi voittaa, usein vasta useiden inkarnaatioiden jälkeen.

⁶Kun monadi kykenee keskittymään 48:3-lajiin, sillä on pääasiassa luoksevetäviä taipumuksia, ja se kykenee inkarnaatioidensa aikana puhdistamaan ja jalostamaan näitä taipumuksia, kunnes se saavuttaa 48:2-lajin ja tulee siten jälkiseurauksena pyhimykseksi.

⁷Se, mikä saa mystikon menettämään itsensä hurmiotilaan, on mentaalisen hallinnan puute, koska vastaava mentaalitajunta (47:5) ei ole vielä aktivoitunut. Ilman tätä hallintaa mystikko hukkuu emotionaaliseen ”tajunnanmereen” eli jumalallisuuteen. Alempi mentaalisuus (47:6,7) ei voi hallita korkeampaa emotionaalisuutta ja siksi yksilö jää kiinni emotionaaliin illuusioihinsa. Mielikuvitus uskoo olevansa kaikkietävä ja kaikkivoipa.

⁸Yksilö saavuttaa kosketuksen essentiaalisuuteen (46) ja uskoo hurmion hetkellä olevansa jumala. Hän on uskonnollinen, vaikka hän Schillerin tavoin ei voi tästä syystä hyväksyä dogmeja.

⁹Idealismissaan hän tavoittelee itsensä kieltämistä jalojen päämäärien, ”jumalallisen hulluuden” hyväksi, kunnes hänen mentaalisuutensa elävöityy yhä enemmän emotionaalivärähtelyjen vaikuttaessa hänen kausaaliverhoonsa ja hänen saavuttaessa mentaalisuuden 47:5-lajin ja humaniteettiasteen.

7.11 Mentaali-kausaaaliaste

¹Emotionaaliminä (ensimmäisen triadin emotionaaliatomiin keskistynyt monadi) voi harvinaisissa tapauksissa saada yhteyden toistriadin essentiaalitajuntaan (46) kausaaliverhon ykseyskeskuksen kautta. Mentaaliminä (47:5) aktivoi kausaaliverhon älykeskuksen. Tämän aktivoinnin avulla minä pääsee yhteyteen Augoeideen kanssa. Se jää kuitenkin tiedostamattomaksi yhteydeksi. Ja tavallisissa tapauksissa minä ei voi odottaa Augoeideelta kiinnostusta, ennen kuin ykseyskeskuksen aktivoituminen on paljon enemmän kuin hetkellistä. Poikkeuksia tästä tapahtuu vain, jos mentaaliminä vaivautuu antamaan panoksensa kaikkia hyödyttävään kehitykseen. Augoeides ei ole kiinnostunut yksilöstä yksilönä, vaan ainoastaan yksilöstä osana ryhmää tai kollektiivisielua, ”potentiaalisena” kausaaliminänä, mentaalitajunnan ja essentiaalitajunnan synteisinä.

²Mystikon pyhimysinkarnaatio (48:2) ja humanistin inkarnoituminen (47:4) eroavat suuresti toisistaan. Emotionaalisen pyhimyksen toteuttamista ihanteista puuttuu se järki- ja todellisuus-sisältö, joka on ilmeinen humanisteilla. Ulkopuolinen ei voi havaita mitään eroa, mutta mystikon hankkimat vetovoiman ominaisuudet osoittautuvat humanistin älykkyydessä ja niiden taroituksenmukaisuus on selvästi nähtävissä.

³Mystiikka kuuluu emotionaaliasteelle, esoteriikka mentaaliasteelle.

⁴Ajalleme on tunnusomaista emotionalistien ja mentalistien välinen taistelu.

⁵Verhoissaan oleva monadi samaistuu näihin yksilöllisiin tajuntoihin ja luulee aina olevansa joku niistä. Vasta humaniteettiasteella yksilö voi todella aloittaa vapautumisen näistä samaistumisista, koska hän valmistautuu siirtymään ensitriadista toistriadiin ja tulee näin ollen tietoiseksi tai joka tapauksessa alkaa aavistaa niiden välisen vastakohtaisuuden.

⁶Sivilisaatioasteella yksilö näkee barbaariuden ja sivilisaation välisen vastakohtaisuuden. Myöhemmin hän osaa erottaa toisistaan barbaariuden, sivilisaation ja kulttuurin (eli mystiikan), ja humaniteettiasteella kaikki neljä. Hän näkee kaikkialla alemman ja korkeamman välisiä vastakohtia niin pian kuin hän on saavuttanut korkeammalle siihen saakka, kunnes hän on siirtynyt essentiaaliseen (46) ykseyteen, jossa vastakohtaisuus katoaa, vaikka eriytyminen säilyykin. Mutta vastakohtaisuus säilyy niin kauan kuin vapautuminen merkitsee sisäistä taistelua, tuo mukanaan kriisejä ja synnytystuskia, pimeyden ja hylätyksi tulemisen aikoja.

⁷Ihmisen tehtävä on tulla kausaaliminäksi oltuaan (useimmiten vain potentiaalinen) mentaaliminä. Kausaaliminän ominaispiirteitä ovat tieto, ykseydentunne ja palvelu (jota muinaiset esoteerikot kutsuivat ”uhrautumistahdoksi”). Mentaaliminällä on takanaan pyhimysaste (emotionaalinen suvereenisuus) ja vetovoiman ominaisuudet ovat hänessä piilevinä. Hän on kuitenkin edelleen ”itsekeskeinen” (itsekes).

⁸Ne, jotka arvioivat itsensä väärin ja tahtovat jäljitellä ”pyhimyksiä”, tekevät sen tavallisen virheen, että he uskovat tulewansa pyhimyksiksi jäljittelemällä. He uhraavat itsensä ja omaisuutensa ja uskovat saavuttavansa pyhimysasteen sillä tavoin. Tämä on vakava virhe, minkä he onneksi vähitellen oivaltavat, suureksi pettymyksekseen ja usein valitettavin seurauksin. Pyhimykseksi tulee hankkimalla siihen kuuluvat ominaisuudet, ei ulkoisten tekojen ansiosta. Tämä oivallus on saanut ilmaisunsa sanonnassa ”pelastua omien tekojensa kautta”, tietysti harhaanjohtava sanonta. Kun ”uhrautuminen” on seurausta ”pakosta”, sisäisestä ”vaatimuksesta”, se on turhaa. Jos tässä yhteydessä ylipäättään käytetään sanaa ”uhrautuminen”, on pidettävä mielessä, että sillä tarkoitetaan toimintaa, joka tapahtuu automaattisesti, spontaanisti, ilman ajatusta uhrauksesta. Sitä paitsi pelkkä ”halu auttaa” ei riitä. Auttaminen edellyttää tervettä järkeä, harkintakykyä ja kokemusta siitä, että kyyninen piittaamattomuus käyttää hyväkseen auttamishalua.

⁹Terve järki on yksilön korkein järki kaikilla kehitystasteilla. Mutta vasta humaniteettiasteella se on todellista järkeä, koska ihminen on tällä asteella hankkinut sellaisen ajattelukyvyyn, että hänen ajattelunsa on yhdenmukaista todellisuuden kanssa. Silloin hän on hankkinut mentaalijärjestelmiä, joissa tosiasiat on asetettu oikeisiin yhteyksiinsä.

¹⁰Jotta mentaaliasteella olevia voitaisiin auttaa, on heille yleensä esitettävä selkeyttä lisääviä ideoita, kausaali-ideoita mentaali-ideoiden välityksellä, sillä kausaali-ideat ovat todellisuusideoita, yhdenmukaisia todellisuuden kanssa.

¹¹Tajunta jossakin maailmassa, esimerkiksi kausaalimaailmassa, on vain potentiaalinen tämän maailman syntyvaiheessa. Mutta sitä mukaa kuin yhä useammat yksilöt astuvat tuohon maailmaan, se täyttyy näiden yksilöiden tajunnanaktiivisuuden tuloksista; tässä tapauksessa kausaalista tajunnanaktiivisuudesta. Kausaalimaailma, platoninen ideain maailma, sisältää ihmiskunnan kootut kokemukset ”työstetyssä” muodossa. Mitä kauemmin planeettamme on olemassa, sitä enemmän tämä maailma rikastuu uusilla kokemuksilla. Yhä useammat kausaalimolekyylit edustavat tietoa uudella ainealueella. Kollektiivinen kausaalitajunta sisällyttää kaiken ihmiskunnan vuosimiljoonien aikana keräämän tiedon, ja aktiivisen kausaalitajunnan hankineet syntetisoivat sen. Kaikki eri ajatussuunnat ovat siinä olemassa siinä määrin kuin niillä on ollut jonkinlaista todellisuussisältöä. Mentaalinen fiktiivisyys ja emotionaalinen illusiivisuus hajoavat niiden joutuessa kosketukseen kausaalitajunnan kanssa. Tulevaisuuden kausaaliminuuksilla tulee olemaan suunnattoman paljon enemmän systematisoitua tietoa käytettävään kuin menneiden aikojen kausaaliminuuksilla.

7.12 Ykseysaste

¹Tajunta on luonteeltaan kollektiivitajuntaa, ja yksilön tehtävänä on tajunnankehityksensä aikana sisällyttää itseensä niin paljon kollektiivitajuntaa kuin hän pystyy käsittämään. Kausaalitajunta edustaa siirtymistä yksilöllisestä tajunnasta kollektiivitajuntaan.

²Sen jälkeen kun ihmisestä on tullut kausaaliminä ja hän on hankkinut kausaali-intuition idea-ajattelun, hänen tajunnankehityksensä päämääränä on jatkossa essentiaalinen ykseystajunta (46), sen ryhmätajunnan, kollektiivitajunnan hankinta, joka on ollut yksilötajunnan edellytys. Hän lakkaa olemasta erillinen minä tullakseen ryhmäminäksi, kollektiiviminäksi, jonka tehtävänä on antaa aktualisoituneen omalaatunsa panos yhteisyytajuntaan. Kosminen kokonaistajunta on kaikkien monadien universaalin veljeyden perusta, riippumatta saavutetusta luomakunnasta tai kehitysasteesta jossain tietyssä valtakunnassa.

³Esoteerinen sanonta ”vain se tuntee itsensä, joka on tullut tietoiseksi jumaluudestaan” merkitsee, että ”minä on liittynyt ykseyteen”, hankkinut essentiaalitajunnan, tullut tietoiseksi siitä, että ”tajunta on yksi”, että kaikilla monadeilla on osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan.

⁴Kosminen kokonaistajunta hankitaan vähitellen yhä korkeampien valtakuntien kautta. Se alkaa (yhdeksän henkilön) ryhmätajunnalla ja jatkuvalla ryhmien yhdistämisellä yhä laajempiin kokonaisuuksiin.

⁵Hankittuaan ykseystajunnan yksilö voi samaistaa tajuntansa alempien luomakuntien yksilöiden tajuntaan, kokea ihmisen, eläimen, kasvin tai mineraalin tajunnan ikään kuin hän olisi kyseinen olento. Siten hän hankkii ymmärtämystä tajunnan luonteesta, sen asteittaisesta kehitymisestä ja ekspansiosta (kasvavasta osallisuudesta kokonaistajuntaan).

7.13 Piilevän tajunnan merkitys

¹Ihminen on suunnattoman pitkän tajunnankehityksensä ajan barbaariasteelta lähtien hankkinut itselleen kaikkia huonoja ominaisuuksia useiden prosenttien verran ja alkanut myöhemmin kehittää hyviä ominaisuuksia. Huonot ominaisuudet ovat olemassa hänen alitajunnassaan, ja ne tulevat esiin pienimmästäkin elähdyttämisestä. Kasvatus on hyvien ominaisuuksien vaalimista ja sitä, että huonoihin ominaisuuksiin ei koskaan kiinnitetä huomiota (siis vastakohtana teologeille, jotka vaatimalla ”synnintunnustusta” vahvistavat huonoja ominaisuuksia).

²Aikoina, jolloin viha hallitsee, heräävät vihan ominaisuudet henkiin. Viimeiset kaksitoistatuhatta vuotta viha on hallinnut tunnetuin tuloksin. Ja elämää ymmärtämättömät filosofit ja ennen kaikkea teologit julistavat: ”Ihminen on paha. Ihminen on parantumaton”. Tämä osoittaa heidän ymmärtämättömyytensä.

³Ne kohtalokkaat seuraukset, joita ihmisten idiotisointi emotionaalisilla illuusioilla ja mentaalisilla fiktioilla aiheuttaa, näkyvät parhaiten siinä, että yksilöt, joista voisi helposti tulla pyhimyksiä ja mentaaliminuuksia, jos heille olisi annettu todellista tietoa, jäivät edelleen alemmalle emotionaaliasteelle.

⁴Lisäksi monet sekä emotionaalisia että mentaalisia ominaisuuksia hankkineet jäävät silkasta velttoudesta alemmalle asteelle, kun he vakaalla aikomuksella voisivat saavuttaa yllättäviä tuloksia. Kehitysasteet tasoinen ovat varmasti karkeasti ottaen oikein. Se ei kuitenkaan tarkoita, että ne, jotka näyttävät olevan tietyllä asteella, todella ovat siellä. Ihmiset eivät kykene itse arvioimaan, mitä on tullut hankittua ja mikä on jäänyt piileväksi.

⁵Tässä piilee vaikeus arvioida yksilöitä heidän mielipiteidensä ja elämäntapojensa mukaan. On osoittautunut, että yksilöt, joiden on arvioitu olevan sivilisaatioasteella, ovat esoteerista tietoa saatuaan saavuttaneet nopeasti korkeampia asteita ja että he ovat eläneet paljon piilevää tasoaan alempana. Vain 45-minut kykenevät arvioimaan oikein. On olemassa vaikuttavia esimerkkejä yksilöistä, joiden oppilaat katsoivat olevan varsin sopimattomia oppilaisuuteen, mutta jotka osoittautuivat olevan arvion tehneitä korkeammalla tasolla.

⁶Uskonnollisen joukkopsykoosin aikana yksilö voi kohota satoja tasoja korkeammalle. Jos

hän kykenee jäämään saavuttamalleen tasolle, osoittaa tämä, että hän on aiemmin elänyt todellisen tasonsa alapuolella.

⁷Esoteriikan vaikutus niihin, jotka oppivat käsittämään sitä ja käyttämään sitä selitysperspektiivinä on se, että sivilisaatioasteella olevat helposti sekoitetaan humaniteettiasteella oleviin. Ja kysymys on siitä, voiko esoteriikka aikaansaada vallankumouksen emotionaalisuuden suhteen mahdollistamalla vetovoiman ominaisuuksien hankinnan niin nopeasti, että yksilö voi onnistua suorittamaan kokonaisen kehitysasteen yhden inkarnaation aikana.

⁸Se, kuinka nopeasti ihminen kehittyy tajunnan suhteen, riippuu monista eri tekijöistä: piilevästä kehitystasosta, kasvatus- ja koulutusmahdollisuuksista (perhe, ystävät, opettajat), elämäntehtävästä, hyvästä tai huonosta korjuusta, fyysisestä perimästä jne. Kaikki yleistykset ovat arveluttavia, sillä vain kausaaliminä voi määrittää, mitkä tekijät ovat olleet ratkaisevia.

⁹Yksilön kehitystaso ilmenee hänen elämänymmärtämyksestään. Hänen ei tarvitse olla selkeästi tietoinen tästä ymmärtämyksestä, koska vain se, josta on tullut hänen pohdintansa kohde, on hänen täysin tietoisista. Piilevä on vaistomaista, usein täysin laiminlyöty ja vaikuttaa selittämättömältä.

¹⁰Ihmisen ikäkaudet jaetaan esoteerisesti seitsenvuotisjaksoihin. Nämä ajanjaksot voidaan yleisesti ottaen todeta myös fysiologisissa ja psykologisissa muutoksissa, jotka tapahtuvat suunnilleen 7, 14, 21, 28, 35 jne. vuoden iässä.

¹¹Ensimmäisellä seitsenvuotiskaudella (vastaten ihmiskunnan kehitystä Lemuriassa) lapsi oppii hallitsemaan fyysisyyden emotionaalisuuden avulla.

¹²Toisella ikäkaudella (joka vastaa ihmiskunnan kehitystä Atlantiksessa) yksilö elää emotionaalisuudessaan. Kolmannella seitsenvuotiskaudella kehittyy päätelmäajattelu, ja neljännellä periaateajattelu.

¹³Viides ikäkausi tuo usein mukanaan kriittisen tavan tarkastella ympäristön ennakkoluuloja, oikeuskäsitystä, todellisuuskäsitystä jne., joita yksilölle on syötetty hänen lapsuutensa ja nuoruutensa ajan. Useimmat ovat kuitenkin kasvaneet kiinni näkemyksiinsä, joten ne juurtuvat lujasti kyseiseen inkarnaatioon.

¹⁴Lapsi kasvaa leikki-iän ohi ja antaa sitten mielellään lelujaan nuoremmille sisaruksille. Se ei ole uhraus. Kun uskonnollisesti värittyneessä mystiikassa puhutaan uhrauksesta, ei aina selvitä, että koskaan ei ole kyse todellisesta uhrauksesta. Me jätämme ilolla ja kiitollisuudella kaiken sellaisen, minkä katsomme olevan esteenä jatkokehityksellemme. Ennen kuin olemme tämän oivaltaneet, se saattaa vaikuttaa uhraukselta, mutta näin ei ole sellaisen kohdalla, joka on todella ymmärtänyt. Niin kauan kuin elämän meiltä poisottama tuntuu menetyksiltä, saamme kaiken uudelleen uusissa elämissämme, kunnes olemme oppineet, ettei elämä tahdo riistää meiltä mitään, mitä pidämme korvaamattomana. Se, mitä meille tapahtuu, on Lain mukaista eikä kateellisten voimien sanelemaa.

¹⁵Jokainen ikäkausi tuo mukanaan muita kiinnostuksen kohteita, mikä saa meidät menettämään makumme aiempiin ikäkausiin kuuluville asioille. Tätä voidaan pitää symbolisena ihmiselämällemme kautta kaikkien inkarnaatioiden. Ihminen näkee vain oman inkarnaationsa. Mutta niille, jotka ohjaavat tajunnan evoluutiota, on yksilön elämä kussakin luomakunnassa ykseys sinänsä läpi kaikkien luonnonmukaisesti väistämättömien muodonmuutosten.

¹⁶Ikäkausiin liittyvää symbolisuutta vastaavat ihmiselämässä fyysisessä maailmassa eri tajunnanasteet alimmalta barbaariasteelta korkeimpaan idealiteettiasteeseen.

¹⁷Samoin kuin sikiö käy läpi saman biologisen evoluutioprosessin kuin ihmiskunta on läpikäynyt fysiologisessa suhteessa, niin myös kasvavan yksilön eri ikäkaudet ovat suurelta osin hänen edellisten inkarnaatioidensa aikana tapahtuneen kehityksensä kertausta. Koko elämä on jatkuvaa toistoa, jossa tajunta kehittyy hyvin pienin edistysaskelin. Mitä alempi yksilön kehitystaso on, sitä hitaammin käy edistyminen. Suurimman osan inkarnaatioistaan hän viettää kahdella alimmalla asteella. Mitä korkeammalle yksilö on saavuttanut kehityksessään ennen syn-

tymäänsä uuteen inkarnaatioon, sitä nopeammin hän kertoo kasvu- ja koulutusvuosinaan aiemat kehitysasteensa, kunnes hän on saavuttanut todellisen tasonsa. Sen jälkeen hänen varsinaiset vaikeutensa alkavat. Hänen omasta jatkokehityspyrkimyksestään riippuu saavuttaako hän jotain havaittavaa edistystä sen inkarnaation aikana. Yleisesti ottaen vasta sitten, kun yksilö on saavuttanut kulttuuriasteen, korkeamman emotionaaliasteen, hän päättää työskennellä kärjistyneellä määrätietoisuudella hankkiakseen yhä laajempaa ymmärtämystä olemassaolon yhä laajemmista perspektiiveistä.

¹⁸Ellei tämän asteen saavuttaneella yksilöllä ole ollut korjuun lain mukaista tilaisuutta kasvaa suotuisassa ympäristössä, ilmenee tämä syventynyt katsomus, jota seuraa hänen siihen saakka hyväksymänsä elämäkatsomuksen ja kulttuuristen arvojen radikaali uudelleenarviointi, aikaisintaan 35 vuoden iässä. Silloin hän alistaa elämäkäsitelmänsä, hyväksymänsä dogmit ja valitsevat näkemykset kriittiseen analyysiin niiden järjestyksen ja tunnettujen ihanteiden yhdenmukaisuuden suhteen. Monille heidän äskettäin saamansa selkeys merkitsee tuskallista yllätystä. Yhtäältä he näkevät oman sokeutensa, toisaalta he tahtovat pitää kiinni niin monista vaalimistaan asioista.

¹⁹Dogmaattiseen ajatteluun kiinnittynyt näkemys lamaannuttaa tajunnanaktiivisuuden ja ehkäisee tajunnan aloitteellisuutta. Oppilas pysyy siinä todellisuuskäsityksessä, joka kuuluu hänen saavuttamansa kehitystason tajuntaan tai hänen valloittamaansa molekyyli-tajuntaan. Jonkun yksilön pakottaminen omaksumaan jokin tietty näkemys (idiologia) on yksilön (usein kokonaisten kansakuntien) jatkokehityksen ehkäisemistä. Se, että näkemys muuttuu, ei tietenkään tarkoita sitä, että kosmoksen objektiivinen, aineellinen todellisuus muuttuu, vaan että käsitys tästä samasta todellisuudesta saa lisäperspektiivejä uusien tosiasioiden virratessa sisään. Uusi ulottuvuus, ja kaikki näyttää erilaiselta.

7.14 Nopea kehitys

¹Alemmilla tasoilla ihminen oppii kokemuksesta niin hitaasti, että hän tarvitsee sata inkarnaatiota oppiakseen sen, minkä hän voisi oppia yhdessä. Silloin hän ei kykene työskentelemään kokemuksiaan järkevällä tavalla.

²Sivilisaatioasteen saavuttanut yksilö voi aloittaa itsenäisen pohdinnan, eikä enää vain toista automaattisesti kuulemaansa ja lukemaansa. Siten yksilö aloittaa oma-aloitteisen tajunnanaktiivisuuden, ja siten hän alkaa kehittää kykyään havaita yhä korkeampia värähtelyjä yhä korkeammissa molekyyli-lajeissa. Tajunnansisältöänsä ja kokemuksiansa työsten hän hankkii ne ominaisuudet, jotka ovat mahdollisia näillä hänen voimavaroillaan. Jokaisessa läpikäymässään inkarnaatiosarjassa hän saavuttaa korkeamman kehitystason ja lisää siten tajunnankapasiteettiaan.

³Tajunnankehityksen välttämätön edellytys on aluksi toive, sitten päätös tahdosta kehittyä. Meidän on ainakin aluksi raivattava pois ne esteet, jotka tekevät meille mahdottomaksi verhomme läpäisevien eläinradan ja planetaaristen energioiden vastaanoton. Nämä energiat on sovitettu kunkin yksilön toteuttamiskyvyn mukaan. Mitkä nämä ovat, käy ilmi ”horoskoopista”, kun tämä joskus tulevaisuudessa on mahdollista tulkita oikein, mihin vain kausaaliminät kykenevät. On aina yksilön asia käyttää niitä voimia, jotka luovutetaan hänen käyttöönsä. Mikään jumala ei voi pakottaa ketään. Se, joka ei halua kehittyä, on vapaa kieltäytymään kehityksestä. Mutta tämän valinnan tehtyään hänen ei pidä myöskään odottaa, että tulevissa inkarnaatioissa hänen hyväkseen tehdään mitään erityistä tässä suhteessa. Hän saa jäädä tasolleen.

⁴Verhokeskusten läpi virtaavien energioiden tarkoituksenmukaisin käyttö vaatii kieltämättä tietoa tähän liittyvistä prosesseista. Onneksi suurin osa tästä aktiivisuudesta tapahtuu tiedostamattomassa edellyttäen, että yksilö ”tahtoo hyvää kaikille ihmisille ja toimii sen mukaisesti”.

⁵Tajunnankehityksen edellytyksenä on oma-aloitteinen tajunnanaktiivisuus. Nopean kehityksen edellytyksenä on tajunnan ja objektiivisen todellisuuden täsmällinen yhteenmukaisuus, kyky havaita värähtelyt tarkasti ja toisintaa ne oikein. Tajunnan osalta tämä merkitsee oikeaa

käsitystä todellisuudesta ja luonnonlakien ja elämänlakien mukaista toimintaa.

⁶Niin kauan kuin on kyse vain yleisestä tajunnankehityksestä, on subjektiivisen tajunnan-sisällön ja todellisuuden välinen yhdenmukaisuus sivuseikka. Tämä selittää, miksi yksilöt voivat kehittyä oppimalla illuusioista ja fiktioista.

⁷Mutta nopeassa kehityksessä pääkysymykseksi tulee yksilön vapautuminen illuusioista ja fiktioista.

⁸Yksilö on ottanut ensimmäisen askeleen kohti tätä vapautumista oivaltamalla, ettei hän tiedä olemassaolosta mitään tietämisen arvoista, ettei ihmiskunta nykyisellä kehitysasteellaan voi hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä. Toisessa vaiheessa hän tutkii ennakkoluulottomasti illuusioita ja fiktioita ja hajottaa ne. Tätä työtä tehdessään hän lopulta löytää esoteerisen ajatusjärjestelmän ja toteaa sen ainoaksi kestäväksi. Siten hän vapautuu illuusioista ja fiktioista ja ajattelee yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa.

⁹Siihen saakka kärjistynyt määrätietoisuus on koskenut vain tajunnankehitystä. Nyt hänellä on edellytykset ulottua kausaalimaailman tajuntaan, käsittää ja tulkita oikein kausaaliverhosaan olevat värähtelyt, hankkia tietoa todellisuudesta.

¹⁰Ennen kuin yksilö voi odottaa saavansa ”tukea” planeettahierarkialta nopeampaa kehitystä varten, hänen on läpäistävä sarja kokeita, joissa elämäntietämätön epäkypsä yksilö epäonnistuu, joista hän valittaa ja joita hän pitää ”epäoikeudenmukaisina” ja osoittaa siten kypsymättömyytensä.

¹¹Näiden kokeiden tarkoituksena on osaksi tuoda valvetajuntaan kaikki poistyyntävistä ominaisuuksista, itsekkyydestä ja itsekkeskeisyydestä jäljellä oleva (ominaisuuksista, jotka tekevät mahdottomaksi minän liittymisen kollektiiviseen ykseytajuntaan), osaksi todeta kahdentoista essentiaalisen ominaisuuden (muun muassa järkkymättömyyden, vahvuuden, kestävyuden ja uskollisuuden) prosenttiluvut. Ennen kuin minä voi saavuttaa essentiaalisen atomitajunnan (46:1), nämä essentiaaliset ominaisuudet on täytynyt hankkia sataprosenttisesti.

¹²Sen, joka tahtoo kehittyä ihmisjoukkoja nopeammin, on turvauduttava erityismenetelmiin. Kyse on erityisharjoittelusta, samankaltaisesta kuin urheilijan harjoittelu fyysisessä suhteessa. Tämän lisäksi tulee erityinen emotionaalinen ja mentaalinen valmennus, joka on vielä vaativampaa. Korkeampi emotionaalitajunta on luoksevetävää tajuntaa, eikä sitä saavuta kukaan, joka ei pyri hankkimaan vetovoimaa ja samalla eliminoimaan kaikkia poistyyntövoiman ilmenemismuotoja. Korkeamman mentaalitajunnan hankinta edellyttää yksilöllistä meditaatiomenetelmää. (Hyvää opastusta voi saada intialaisesta raadzha-joogamenetelmästä.) On oltava selvillä siitä, että tavoiteltu tulos saavutetaan harvoin siinä inkarnaatiossa, jossa harjoittelu alkaa. Mutta kaikki tehty työ on valmiina tulevaisuutta varten. Mikään ponnistus ei mene hukkaan. Sitä paitsi yksilö ei kykene ratkaisemaan kaikkia koulutuksen edetessä ilmeneviä ongelmia ilman planeettahierarkiaan kuuluvaa kokenutta ohjaajaa. Tämän todistaa se, että intialaiset raadzha-joogit eivät onnistu menetelmillään. He eivät saa yhteyttä viidenteen luomakuntaan.

¹³Esoteerisiin opintoihin liittyvä riski on se, että ne tarjoavat niin ylivoimaisen perpektiivin olemassaoloon, sellaisen aavistamattoman selkeyden, sellaisen vapautuksen eristyneisyydestä ja pimeydestä, että vapautunut yksilö asettuu elämään passiivista elämää. Mutta kehitys on ”loputonta”, kunnes korkein jumaluusaste on saavutettu. Mentaaliminäksi tultuaan yksilön tavoitteena on tulla kausaaliminäksi jne. On maailmoja, jotka monaditajunnan on valloitettava: planeettamaailmoja, aurinkokuntamaailmoja, kosmisia maailmoja. Jos tahtoo saavuttaa päämäärän, on kuljettava polkua eikä pysähdyttävä millekään levähdyspaikalle. Mitä enemmän energiaa yksilö käyttää auttamiseen, sitä suuremmat ovat hänen kehitysmahdollisuutensa seuraavassa inkarnaatiossa. Tieto tuo mukanaan vastuun tiedon oikeasta käytöstä, ja myös laiminlyönti on väärinkäyttöä.

7.15 Menetelmällinen aktivointi

¹Niiden, jotka hankittuaan terveen järjen ja tietoa todellisuudesta tahtovat saavuttaa korkeampia kehitystasoja, tulee olla tietoisia siitä, että tämä on mahdotonta ilman määrätietoista työtä. Ei ole helppoa kiirehtiä emotionaalisen ja mentaalisen tajunnankehityksen edelle. Ei riitä, että hankkii esoteerista tietämystä ja iloitsee siitä, että on vapautunut yleisestä illusiivisuudesta ja fiktiivisyydestä. Tällainen asenne voi jopa johtaa taantumiseen. Korkeammat emotionaaliset ja mentaaliset molekyylilajit sisältävät energioita, jotka on suunnattava tarkoituksenmukaisesti, jotta minän mahdollisuudet oppia käyttämään niitä eivät heikentyisi, huomioon ottamatta sitä, että kaikki tieto tuo mukanaan vastuuta sekä korjuun lain että kohtalon lain mukaan. Se, joka ei kiitollisuudella ja halukkaasti käytä elämän antamia tarjouksia, menettää ne tulevaisuudessa. Jokainen uusi inkarnaatio on uusi tilaisuus kehittyä (ellei se poikkeuksellisesti ole vain huonon korjuun ”lyhennysinkarnaatio”) ja kohtalonvoimat, jotka ovat järjestäneet asian, huomioivat tarkoin, miten yksilö on hyödyntänyt mahdollisuutensa: mitä hän on tehnyt kehittääkseen itseään ja auttaakseen toisia kehittymään.

²Tajunnankehitys on jatkuvaa samaistumista korkeampaan tajuntaan ja vapautumisesta alemmasta tajuunnasta prosessissa, joka päättyy vasta, kun minä on saavuttanut korkeimman kosmisen tajunnan. Niin kauan kuin alempien tasojen intressit voivat kiehtoa minää, minä pysyy sillä tasolla. Yleisesti ottaen kyseiselle tasolle kuuluvia ominaisuuksia ja kykyjä ei ole vielä hankittu niin kauan kuin niihin liittyviä intressejä pidetään olennaisina.

³Planeettahierarkia kutsuu tajunnankehitystä ”vapautumisen tieksi”, vapautumiseksi alemmasta korkeamman saavuttamiseksi, itsetoteutuksen tieksi. Jos yksilö tahtoo kärjistyneellä määrätietoisuudella kehittyä mahdollisimman nopeasti, se merkitsee kovaa työtä. Se on ensimmäinen asia, jota teroitetaan planeettahierarkian oppilaskokelaille.

⁴Mitä enemmän tietoa, oivallusta ja ymmärtämystä yksilö hankkii itsekseen, sitä enemmän hän kykenee edistämään tajunnankehitystä, sitä suuremmat ovat hänen mahdollisuutensa tulla planeettahierarkian persoonattomaksi välineeksi.

⁵Ihmisten opettaminen ajattelemaan, asettamaan ongelmia keskustelun aiheeksi, elävöittämään ideoita on eräs yksilön suurimmista panoksista mentaalitajunnan aktivoinnin hyväksi.

⁶Minän harjoittama tajunnanaktivointi yhä korkeammassa molekyylilajeissa on prosessi, joka tapahtuu parhaiten automaattisesti ja tiedostamatta. Kehityksen lain mukaan kehitys tapahtuu varmimmin tiedostamattoman suojassa. Koska yksilö on tietämätön tähän kuuluvista menetelmistä ja koska jokainen yritys soveltaa omaa fiktiivistä menetelmää on tuomittu epäonnistumaan, minän on viisasta luovuttaa asia ylitajunnalle. Se, mitä minän on tehtävä, on poistaa esteet. Tämän minä tekee unohtamalla itsensä, jalostamalla verhonsa ja ratkaisemalla meditaatiossa kaikki esiintulevat ongelmat (suuntaamalla huomionsa ylitajuntaan). Vähitellen minä oppii kokemuksen kautta, kuinka tämä on tehtävä. Tietämättömyyden jatkuvat spekuloinnit johtavat useimmiten virheisiin. Siinä määrin kuin minä unohtaa itsensä palvelussa, voi edelleen tiedostamaton kollektiivitajunta päästä oikeuksiinsa.

⁷On eräs esoteerinen selviö, jonka mukaan ”kaikki tajunnanekspansio on meditaatiotekniikan tulosta”. Kaiken evoluution edellytyksenä ovat korkeammista maailmoista alavirtaava atomitajuntaenergia, suunnitelmallisesti jaetut energiat. Yksilöiden menetelmällinen kehittyminen (heidän oivallettua asian tärkeyden) on riippuvainen heille uusien ideoiden ymmärtämisestä, suunnatusta ja hellittämättömästä lähinnä olevan ylitajuksen huomioinnista, mikä ennemmin tai myöhemmin johtaa kosketukseen kyseisten energioiden kanssa.

⁸Tajunnan menetelmällisen aktivoinnin eri asteet voidaan ilmaista seuraavasti:

⁹Ensimmäinen aste on tajunnan hallinta. Yksilö huomioi inkarnaatioverhoissaan esiintyvät tajunnailmaisut (fyysiset, emotionaaliset, mentaaliset). Vähitellen yksilö oppii erottamaan ne erilaiset energialajit, jotka herättävät eri tajunnanlajit eloon (kussakin molekyylilajissa): alitajunnasta tulevat energiat, ulkopuolelta, ylitajunnasta ja minätajunnasta tulevat energiat.

¹⁰Toinen aste on korkeimman saavutetun aktiivisen tajunnan jatkuva aktivointi: näin ollen

lajien 47:6 tai 48:3 tai 48:2 tai 47:5. Minätajunta (tarkkaavaisuus) pidetään jatkuvasti korkeimmassa pisteessä, kun ulkoiset olosuhteet eivät pakota tarkkaavaisuutta ulospäin. Tämän jälkeen tarkkaavaisuus palaa ainealueelleen.

¹¹Kolmas aste on meditaation kohdistamista essentiaalitajuntaan (46), jota on nimitetty ”viisaudeksi” tai ”rakkaudeksi”. Minä lakkaa olemasta oman ympyränsä keskus tullen kollektiiviminäksi oltuaan yksilöllinen minä. Vasta kollektiiviminänä yksilö käsittää, mihin sanoilla ”viisaus” ja rakkaus” on symbolisesti viitattu.

¹²Esoteerisesti oppilaskokelaan eri tajunnanasteet ilmaistaan seuraavasti: vaisto, emotionaalinen pyrkimys, äly, kärjistynyt määrätietoisuus, ”essentiaalityö”, hierarkkinen työ.

¹³Niin kauan kuin yksilön intressit ovat fyysistä, alempaa emotionaalista tai alempaa mentaalista laatua, yksilö ei voi pitää itseään oppilaskokelaana.

¹⁴Yksilön korkeampi kehitys alkaa oivalluksesta, että jokainen tajunnanilmaisu on energia-ilmaisu, jolla on väistämätön vaikutus. Mitä korkeampi tajunnanlaji, sitä voimakkaampi energia-vaikutus. (Hyvä tai huono kylvö, kehitystä ehkäisevä tai edistävä, kohottava tai alentava tajunnanaktivointi korkeammissa tai alemmissa molekyylilajeissa).

¹⁵Saankhja-filosofian kolmea gunaa eli ominaisuutta (sattva, radzhas, tamas) ei ole koskaan tulkittu oikein. Viidennen luomakunnan yksilöt ilmentävät ominaisuutta sattva, neljännen luomakunnan yksilöt ominaisuutta radzhas ja kolmannen luomakunnan yksilöt ominaisuutta tamas.

¹⁶Tärkeintä oppilaskokelaalle on oivaltaa, että kaikki surun, tuskan, ylitsevuotavan ilon ja omahyväisen tyytyväisyyden ilmentymät kuuluvat emotionaalisuuteen ja todistavat emotionaalisuuden ylivoimaisuudesta, kuuluvat alempaan inhimillisyyteen. Kysymys on aina siitä, hyödyttääkö ”tämä” korkeampaa kehitystä. (Sitten on aivan toinen asia, että organismi ei kestä jatkuvaa korkeajännitettä ja että rentoutuminen on välttämätöntä. Mutta tajunnansisällön valinta rentoutumisen yhteydessä on silloin olennaista. On olemassa pitkä sarja korkeampia ja alempia valintoja.)

¹⁷Alemmassa kausaaliverhossa (triadiverhossa) oleva monadi käyttää mentaalitajuntaa osaksi eri tajunnanlajien tarkkailijana, osaksi kausaalitajunnan välittäjänä aivoihin, osaksi sinäikkunana, jonka kautta kausaalitajunta näkee sen laaja-alaisen, monadille tuntemattoman tiedonalueen, ikkunana, joka on mahdollistanut Augoeideelle monadin auttamisen.

¹⁸Kokemuksesta oppiminen on paljon vaikeampaa kuin useimmat näyttävät luulevan. Useimmat oppivatkin hyvin vähän, oikeastaan vain sen, minkä kaikki ovat oppineet ja mikä sen tähden sisältyy yleisiin elämänsääntöihin. Kaikki sellainen, mitä ei voi käsittää, koska se on oman tason yläpuolella, sellainen, mikä vaikuttaa kohtuuttomalta tai epätodennäköiseltä, sellainen, mitä ei voi sovittaa jo tunnettuihin olosuhteisiin ja yhteyksiin, hylätään yleensä ilman ajatustakaan siitä, että se voi sisältää opetuksia. Varmaa on, että sille, joka ei työstä kokemuksiaan, on niistä hyvin vähän hyötyä. Useimmat ovat saaneet samoja kokemuksia kymmenientuhansien inkarnaatioiden ajan ”oppimatta mitään”.

7.16 Kausaalitajunnan aktivointi

¹Vasta kulttuuriasteella yksilö saa kosketuksen kausaaliseen ylitajuntaan, jolloin minä voi aloittaa kausaaliverhon aktivoinnin, kykenemättä sen tähden vielä tulemaan tietoiseksi tässä verhossa. Tämä on mahdollista muutaman lyhyen minuutin ajan vasta korkeammilla kulttuuritasoilla.

²Kulttuuriasteella aktivoituu korkeampi emotionaalisuus (48:2,3, aluksi pitkän inkarnaatio-sarjan aikana 48:3). Sen takia yksilön on mahdollista vaikuttaa kausaaliverhoon siten, että sen passiivisuus lakkaa. Siihen saakka sen aktivoituminen on johtunut pääasiallisesti ulkopuolisten vaikutteiden vastaanottamisesta tai inkarnaation päättyessä molempien kausaaliosien yhteensulautumisen antamasta kokemuksesta.

³Jos kulttuuriasteella oleva yksilö hankkii myös esoteerista tietoa, silloin myös korkeampi mentaalitajunta (47:5) alkaa päästä oikeuksiinsa. Sen tähden sellaisten yksilöiden kehitystasetta

on vaikea määrittää. Siksi se, mitä on sanottu ”mystikoista”, koskee siten vain niitä, jotka esoteriikasta tietämättä kultivoivat yksinomaan emotionaalisuutta.

⁴Kausaaliverhon aktivoitumisen myötä alkaa myös yksilön jalostuminen ja emotionaaliverhon ja kausaaliverhon värähtelyjen välinen vuorovaikutus tulee yhä tuntuvammaksi. Emotionaalivärähtelyt toimittavat myös kausaaliverhoon enenevässä määrin alimman lajin kausaalimolekyylejä (47:3). Humaniteettiasteella sitä täydentävät 47:2- molekyylit. Yksilö alkaa vastaanottaa minän kausaalisesta ylitajunnasta inspiraatioita. Siihen saakka yksilön vastaanottamat inspiraatiot olivat vain telepaattisia.

⁵Saatuaan tämän sporadisen yhteyden kausaaliseen ylitajuntaan yksilö alkaa osata työskennellä itse korkeampien molekyylitajuntojen saavuttamiseksi. Mitä tarmokkaammin hän keskittyy tunteidensa ja ajattelunsa määrätietoiseen uudelleensuuntaamiseen, sitä vähemmän inkarnaatioita tämä vaatii.

⁶Kaikella tajunnan täyttävällä on väistämätön vaikutuksensa, vaikka tämä ei yksittäistapauksissa heti ilmene. Tämä kyky työllistää tajuntaa keskittymistä tai jatkuvaa tarkkaavaisuutta vaativilla kiinnostuksen kohteilla ja kyky vastustaa tajunnan hajautumista on eräs onnistuneiden tulosten salaisuuksista.

7.17 Planeettahierarkian työ

¹Yksilö kuuluu klaaniin, siihen monadiryhmään, jota hän on seurannut kautta alempien luomakuntien. Kun yksilöstä on tullut kausaalisesti tietoinen, hän alkaa kiinnostua klaaninsa jäsenistä muodostaakseen ryhmän kausaalimaailmassa. Tämä on se ryhmä, jonka kanssa hän tulee tekemään yhteistyötä tulevaisuudessa. Saattaa käydä niin, että tähän kuuluvat yksilöt eivät ole edenneet urallaan yhtä nopeasti kuin hän. Mutta hän tuntee omansa ja pyrkii auttamaan heitä. Tämä on selitys sille, että kausaaliminä toisille käsittämättömällä tavalla on kiinnostunut tietystä yksilöstä, mutta ei toisista, jotka ovat ehkä edistyneempiä.

²Niin kauan kuin klaanin jäsenet ovat alemmilla asteilla, he voivat usein estää toisiaan ja kieltäytyä tunnustamasta toisiaan, aivan kuten yksilö saattaa olla itsensä tiellä. Silloin he ovat muodon uhreja ja pitävät muotoa tärkeämpänä kuin muodossa olevaa ”sielua”. Kun he rakastavat muodossa olevaa sielua, he alkavat aavistaa, mitä rakastaminen tarkoittaa.

³Ryhmän etsintä on jatkoa rakkauden ominaisuuden hankinnalle. Ryhmän etsintä on alimman ykseyden etsintää. Täten voitetaan ykseyden ymmärtämys ja ihminen kypsyy siirtymään ykseyden maailmaan.

⁴Kun yksilö on poistanut itsessään olevat esteet ryhmänsä löytämiselle, hän löytää sen.

⁵Ihmiskunnan parhaimmisto on nyt kehittynyt niin pitkälle, että yksilöt kaikkialla alkavat etsiä omia ryhmiään. Ryhmiä muodostetaan kaikkialla. Kun nämä ryhmät ovat riittävän lukuisia, planeettahierarkia voi astua esiin ja ottaa haltuunsa planeettamme asioiden hoidon ja myös näkyvässä hahmossa johtaa tajunnan jatkokehitystä.

⁶Planeetallamme on erityisasema, ei vain meidän aurinkokunnassamme vaan myös seitsemän aurinkokuntaa käsittävässä laajemmassa pallossa. Mihinkään muualle ei ole koottu sellaista paljoutta poistoyöntävän perustaipumuksen omaavia monadeja, missään ei taipumus itsekkäiseen omalaatuun ole ollut niin voimakas, missään ei ihmiskunta ole aiheuttanut itselleen niin huonoa korjuuta huonosta kylvöstä kuin meidän planeetallamme. Meidän planeettamme on surun tähti kosmisessa pallossamme.

⁷Mutta tämäkin saa myös vähitellen oman korvauksensa. Kun ihmiskunta on hankkinut terveen järjen ja korkeamman mentaalisen tajunnan, hyödyntänyt (ideain maailmassa) aina ole-massa olevan tiedon todellisuudesta, silloin evoluutio voi edetä valtavin harppauksin. Sillä ne ominaisuudet, joita yksilöt ovat niin paljon kärsimyksellä hankkineet, ovat sitä tiivistyneempiä. Ne mahdollistavat kärjistyneen määrätietoisuuden, joka suhteellisen nopeasti mahdollistaa yhä korkeampien tasojen saavuttamisen.

⁸Parhaimmisto on siten kypsä tähän valtavaan kokeiluun. Sen on kuitenkin varauduttava kohtaamaan raivokasta vastarintaa myös niiden taholta, joiden pitäisi ymmärtää paremmin. Kaikki uusi, joka saa aikaan muutoksia vaalituissa käsitystavoissa tai elämäntavoissa, herättää vastustusta, jolloin vanhat koetut aseet otetaan esille: kritiikki, epäilyksen alaiseksi saattaminen, pilkkaaminen, halveksunta jne., yritykset hajottaa ja niin edelleen, kaikenlainen vainoaminen.

⁹Monet ovat kutsuttuja, mutta kuten tavallista, aluksi vain harvat sallivat itsensä tulla valituiksi. Hyvin usein kritiikki tulee juuri kutsuttujen taholta. He vain istuvat kädet ristissä ja katsovat vierestä ja kysyvät, miksi sitä ei tehty toisin. Mutta kukaan itsensä valituksi edelläkävijäksi antava ei löydä mitään syytä katua tätä valintaa. Paljon vanhaa huonoa kylvöä maksetaan takaisin sellaisella hyvällä kylvöllä. Ne, jotka tietävät, sanovat, että tämä tarjous on tähän saakka vailla vastinetta, eikä se uusiudu pitkään aikaan.

¹⁰Ryhmä planeettahierarkian jäseniä on tarjoutunut palvelemaan tämän erityisen kokeilun valvojina. Uusia esoteerisia tietokuntia perustetaan niille, jotka sallivat itsensä tulla valituiksi. Näissä uusissa kouluissa oppilaat saavat oppia tosiasioita, jotka eivät sovellu muille kuin ideali-teettiastetta lähestyville, niille, joilla on mahdollisuus hankkia intuitio ja kausaali-ideoiden ymmärtämys.

¹¹Jos näistä uusista kouluista tulee sitä, mitä toivotaan, tämä tulee olemaan koko ihmiskunnan hyödyksi, kun pahimmat taikaukset, illuusiot ja fiktiot poistetaan tajunnankehityksen hyväksi.

¹²Ryhmissä ei tule olemaan tilaisuutta ryhmäitsekkyyteen, vaan ne lisäävät mahdollisuuksia palvella ykseyden asiaa ja ihmiskuntaa.

¹³Uusille ryhmille annetaan tehtäväksi kehittää ryhmätajuntaa, jolloin hierarkian jäsenet vapautuvat aikaa vievästä työstä yksittäisten yksilöiden parissa ja voivat käsitellä ryhmää kokonaisuutena. Kukaan ryhmän jäsenistä ei tietenkään saa hallitsevaa asemaa, vaan kaikki ”kokoontuvat pyöreän pöydän ääreen”. Kaikenlainen kritiikki ryhmän sisällä on tietenkin täysin mahdotonta. Kriittisiä taipumuksia omaavat ovat kypsymättömiä tällaiseen ryhmätyöhön.

¹⁴Palvelu ei ole helppoa työtä. Vaatii aikaa oppia tämä taito, oivaltaa, millaisia edellytyksiä kullakin on ja millainen asenne on tarpeen. Palvelu ei ole saarnaamista, hyväntekeväisyyden harjoittamista, Christoksen jäljittelyä tai muunlaista apinoimista. Se on ennen kaikkea omien omavalinnaisten tai kohtalon määräämien velvollisuuksien täyttämistä. Se on useimmille enemmän kuin tarpeeksi. Kysymykseen, kuinka voisi palvella enemmän, löytää vastauksen, jos tahdot. Jotkut valmistautuvat tulevaan kutsumukseen hankkimalla ominaisuuksia ja kykyjä. Todellinen palveleminen on pyrkimystä ykseyteen.

¹⁵”Uhraus” tarkoittaa alemman jättämistä korkeamman hyväksi, ennen kuin tietää, minkä korvauksen tämä korkeampi pitää valmiina. Siinä mielessä evoluutio on jatkuvaa uhrausta. Sillä, jolla on tietoa uhrauksen laista, ei ole korkeampaa toivetta kuin saada uhrata. Mutta tästäkin voi tulla illuusio, ja siinä tapauksessa tulee julmasti pettymään. On olemassa merkityksentöntä uhrausta, uhrauksia kunnian vuoksi, uhrauksia, joita katu, uhrauksia, jotka eivät vastaa todellista tarvetta, uhrauksia, jotka vaikeuttavat elämän tarkoituksen täyttämistä kyseisen inkarnaation osalta.

¹⁶Kaikki eivät ole kypsiä korkeampaan mentaalisuuteen, kausaalitajuntaan tai essentiaalisuuteen, siirtymään viidenteen luomakuntaan; kaikki eivät kuulu hengellisten valloittajien etujoukkoon. Paratiisin enkeli liekehtivine miekkoineen suojelee kypsymättömiä astumasta valtakuntaan, joka on täynnä vaaroja ja riskejä ja liian rasittava kaikille niille, jotka eivät ole kypsiä luopumaan fyysisessä, emotionaalisessa ja mentaalisessa maailmassa olevista leluistaan. Niin kauan kuin ne ovat vielä olennaisia, ihminen ei ole kypsä ”uhraukselle”.

¹⁷Filosofinen dualismi näkee olemattoman vastakohdan ulkoisen ja sisäisen, aineen ja hengen, aineen ja tajunnan välillä.

¹⁸Esoteerinen dualismi on sama kuin dualismi alemman ja korkeamman välillä, sen valtakunnan, johon kuulumme ja seuraavan korkeamman valtakunnan välillä, sen välillä, mitä todellisuudessa olemme, ja sen välillä, mitä potentiaalisesti olemme ja mitä aktuaalisesti tulemme

olemaan. Sillä me emme koskaan saavuttaisi elämän päämäärää, jos sisin olemuksemme ei olisi alun alkaen jumalallinen. Ja sitä on jokainen monadi, jokainen atomi. Se on joogafilosofian sanonnan ”sinä olet tätä” merkitys. Mutta kun joogi alkaa hokea: ”minä olen jumala”, hän on väärinymmärtänyt muinaiset symbolit. Kestää kauan ennen kuin hän voi hankkia tajuntaa alimpaan jumaluuskuntaan kuuluvassa verhossa.

7.18 Tieto kehitysasteista

¹Se, joka haluaa auttaa ihmisiä, pyrkii tekemään sen olivatpa he millä tasolla tahansa. Eri kehitysasteita lukuun ottamatta ovat kaikki tasa-arvoisia samaan luomakuntaan kuuluvina jäseninä. Meidän asiamme ei ole huomioida tasoa, vaan auttaa, jos meidän sallitaan auttaa ja jos he haluavat tulla autetuiksi ja ottavat vastaan meidän apumme (joka ei ole meidän apumme).

²Eri kehitysasteet helpottavat olemassa olevien (emotionaalisten ja mentaalisten) tarpeiden arviointia. Kaikkea tietoa väärinkäytetään. Antipatia saa ihmiset aliarvioimaan lähimmäisiään, samoin kuin sympatia kohottamaan heidät asteikolla ylemmäs. Me emme ole saaneet tietoa tasoista sijoittaaksemme itsemme ja toiset ylemmäs tai alemmas asteikolla. Me emme voi tietää yksilöiden piilevää tasoa, jota heillä ei ole koskaan ollut tilaisuutta saavuttaa uudelleen. Jos vain huonot ominaisuudet ovat saaneet kehittyä, mutta hyvät eivät, saamme täydellisen valheellisen kuvan yksilöstä.

³Todellisuustiedon antamiseen ihmisille liittyy riskejä, sillä kaikki, minkä he voivat väärinkäyttää, käytetään erehtymättä väärin, ja kaikki, mitä he eivät käsittä, tulee ehdottomasti vääristetyksi ja muodostaa vääristyneisyydessään esteen tuleville sukupolville. Tämä lähes mittaamaton määrä elämäntietämättömien luomia idiologioita, kirjailijoiden luomia fiktioita ovat yhtä monta tieltä poisraivattavaa kiveä. Ja jokaista syrjään vieritettyä kiveä kohti tuodaan useita uusia tielle.

⁴Siten on olemassa suuri vaara, että sivilisaatioasteella olevat yksilöt tulevat väärinkäyttämään ihmiskunnan kehitysasteita koskevaa tietoa, mikä johtaa uusiin harhautuksiin, joita viha tulee käyttämään hyväksi aliarviointiin ja propaganda yliarviointiin.

⁵Mutta on tärkeää, että ne, joilla on edellytykset ymmärtää, vapautuvat tämän oivalluksen ansiosta monista ennakkoluuloista, taikauskosta ja tasa-arvovaatimuksista. Ihmisten on lakettava tekemästä vertailuja ja vapauduttava sekä ylemmyys- että alemmuuskomplekseistaan.

⁶Kehitysasteiden ymmärtämyksen täytyy johtaa suvaitsevaisuuteen.

⁷Näin ollen on vahvasti korostettava, että yksikään ihmiskunnan jäsen ei kykene ratkaisemaan, minkä kehitysasteen yksilö on saavuttanut. Kukaan ei voi määrittää, mitä yksilö on hankkinut menneissä inkarnaatioissaan ja mitä hänen alitajunnassaan on siten piilevänä, ei myöskään sitä, ovatko nämä ominaisuudet ja kyvyt edelleen saavuttamattomissa tiettyssä inkarnaatiossa. Ne voidaan elvyttää riittävän nopeasti. Myös tämä varoitus hylätään tietenkin suoralta kädeltä, sillä ihmiskunta ei koskaan salli itseään varoitettavan. Mutta tämä on kuitenkin selkeästi sanottu, joten vastuu on siten annettu väärinkäyttäjälle.

⁸Vain ne, jotka ovat hankkineet kausaalisen tajun (kausaalisen objektiivisen tajunnan) ja kykenevät tutkimaan yksilön aiempia inkarnaatioita, voivat arvioida hänen kehitystasonsa. Mutta yksilön yleisestä kehitysasteesta voidaan saada viittauksellinen käsitys, jos on mahdollista todeta yksilön yleinen elämänymmärtämys. Sellainen ymmärtämys on synnynnäistä, sitä ei saada oppimisen kautta (tutkimalla sitä, mitä muut ovat sanoneet), mutta tämä osoittautuu yleensä vasta viidennen ikäkauden (35 vuoden) jälkeen, jolloin aivot ovat mentaalisesti yhtä elävöityneet kuin edellisessä inkarnaatiossa. Silloin yksilölle voi esittää joitakin periaatteellisia mentaalijärjestelmiä, joista hän voi valita. Hänen valinnastaan käy ilmi, mitä hänellä on piilevänä ja minkä hän voi välittömästi käsittää.

⁹Se, jolla on tietoa kehitysasteista, voi säästää itsensä lukemattomilta historiallisilta (aina epävarmoilta) opinnoilta ja lukuisilta henkilökohtaisilta kokemuksilta. Kun tiedetään, että poliittisille toisinajattelijoille on olemassa keskitysleirejä, mitään yksityiskohtaisia kuvauksia

ei tarvita. Tiedetään, mitä laillisten oikeuksien puute merkitsee vangitulle ja laittomuus hänen vanginvartijalleen. Siltä, joka kykenee kutsumaan sieltä peräisin olevia kauhukuvauksia valheellisiksi, puuttuu arvostelukyky (aina kehitystasoon perustuva, menneiden elämäkokemusten määräämä). Se, että yksilö on saavuttanut humaniteettiasteen, ei tarkoita, että kaikki hänen arvionsa kuuluvat tälle kehitysasteelle. Mutta tietty perusta on olemassa, ja tietyt periaatteet ovat järkkymättömän lujia, esimerkiksi vetovoiman ominaisuudet (ihailu, antaumus, myötätunto), oikeamielisyys, ymmärtämys, suvaitsevaisuus jne. ominaisuudet ja toive palvella evoluutiota.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Tajunnan kehitys*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi (Livskunskap Två)*. Suomentanut Irmeli Adelskog.

Copyright © 2024 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency
(www.laurency.com).

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2024.11.01.